

1

UNIUNEA AVOCAȚILOR DIN REPUBLICA MOLDOVA
Biroul asociat de avocați "Pro Dreptate"

"15" mai 2020

09:25

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA	
Intrare Nr.	829
" 27 "	05 2020

**Curtea Constituțională
a Republicii Moldova**

S E S I Z A R E

în baza art.135 alin. (l) lit. a) și g) din Constituție

I. AUTORUL SESIZĂRII:

1. Pruteanu Oleg Gheorghii.

3. Numele și prenumele reprezentantului: avocatul Gheorghe Malic.
4. Ocupația reprezentantului - Avocat

II. OBIECTUL SESIZĂRII:

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare verificarea constituționalității, în sensul corespunderii cu articolele 4, 23, 25 și 26 din Constituția Republicii Moldova:

- a alineatului (6) art. 186 și a alineatului (6) art. 312 din Codul de procedura penală a Republicii Moldova, nr. 122-XV din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248-251, art. 699), cu modificările ulterioare.

Neconstituționalitatea alineatului (6) art. 186 Cod procedura penală, se abordează doar în limitele în care *țin de omisiunea de a fi completat prin reglementari mai clare:*

- ce ar acorda garanții suplimentare contra eventualelor abuzuri ale organelor de urmărire penală, procurorilor și instanțelor de judecată, care ar preveni situațiile în care, se încearcă a "ocoli" imperativele alin. (4) art. 25 a Constituției Republicii Moldova și a "depași" termenul de 12 luni de arest preventiv, inclusiv prin insinuarea situațiilor în care, cînd special nu se prezintă persoanei acuzația penală integrală și în mod amănunțit pe toate „*acuzățiile în materie penală*”, ce de fapt aplanează în privința acelei persoane și în legătura cu care paralel se aplică, „repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”, inclusiv se prelungește arestul preventiv și realmente cînd persoana este ținută în arest se exercită investigații concomitente pe toate capetele de acuzare, ca ulterior, prin *subterfugii*, sub pretextul unei noi acuzații, să se "reseteze" termenul constituțional de arest preventiv, care poate fi pînă la infinit;

- care expres și univoc ar specifica, că expresia "în privința aceleiași fapte și aceleiași persoane", se referă la toate „*acuzățiile în materie penală*” în sensul Convenției, însoțite de existența unor „repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”, ce la momentul aplicării sau prelungirii arestului preventiv aplanează în privința acelei persoane, că se referă la toate capetele de acuzare, investigate sau judecate concomitent, paralel, indivizibil sau separat, care de fapt și de drept, fiind cunoscute organului de urmărire penală, după caz instanțelor de judecată, sunt pendinte la momentul arestului preventiv, indiferent de faptul dacă acestea au fost prezentate expres instanței în calitate de temei pentru arest fie ca se abordează doar în confirmarea riscurilor, sau în genere se tainuie faptul că concomitent, în privința unei sau mai multor persoane, se efectuează așa zisele urmăriri penale paralele, chipurile separate, astfel făcîndu-se uz de faptul că persoana este în arest preventiv, care în orice caz, produce „repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”, pe întreaga perioadă de detenție în care statul face investigații contra persoanei/persoanelor vizate, iar măsura aplicată, de fapt, contribuie la investigarea tuturor acestor acuzații penale inclusiv celor "noi".

Neconstituționalitatea alineatului (6) art. 312 Cod procedura penală, se invoca de asemenea doar în limitele în care *țin de omisiunea de reglementa mai clar și a* evidenta în mod expres caracterul imperativ, chiar și dacă din conținutul normei, logic rezulta ca se aplica obligatoriu în schimbul examinării în fond a recursului, în cazul în care, din careva motive-omisiuni neimputabile părții apărării, la termenul judecării recursului, care trebuie realizat cu celeritate în fața instanței de recurs *nu au fost prezentate materiale care se pretinde că confirmă legalitatea aplicării măsurii preventive respective sau prelungirii duratei ei, și astfel este imposibil a examina fondul recursului*, fiind evidentă necesitatea aplicării acestei norme de către instanțele de recurs, pentru că de fapt, are menire conceptuală de garant contra abuzului, fiind o sancțiune redusă de casare efectivă a măsurii preventive, pentru că în cauza **Ștefan vs. Romania**, 28319/03, 6 aprilie 2010 și în cauza **Stoianova și Nedelcu vs. România**, Curtea Europeană, a statuat cu caracter de principiu, că **Statul** este cel care trebuie **sa i-si asume erorile comise** de Parchet și ca aceste erori **nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate de procedura în cauza**, or „carențele autorităților nu pot fi imputabile reclamanților și nu **trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă**”. Din contra, omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul bănuțitului, învinutului, inculpatului. Cu alte cuvinte, către Curtea Europeană accentuiază, că riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar **de o instanță, inclusiv de a prezenta toate materialele cauzei la data judecării recursului, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei în cauză**. De altfel, contrar acestor principii, în practica, de regulă instanțele de recurs adesea fiind ghidate de promovarea interesului acuzării, dacă partea apărării invoca aplicarea acestei norme imperitive, totuși o lasă fără o atenție cuvenită, fără o soluție nici formală, adesea cererea se ”respinge”, prin lasare fără examinare, că chipurile instanța se va pronunța odata cu fondul cauzei, ceea ce denotă că totuși instanța de recurs ”soluționează” recursul, evident că formal și iluzoriu, altfel nici nu este pasibil în lipsa materialelor pe care le avut prima instanța, care au stat la baza *aplicării măsurii preventive respective sau prelungirii duratei ei*, or potrivit prevederilor alin. (4) art. 312 Cod procedură penală, controlul **judiciar se efectuează în limita materialelor ... examinate de către prima instanță**, în timp ce instanței de recurs se prezintă doar o parte din materiale pe care cineva le considera suficiente, mai cu seamă cele **indispensabile apărării pentru a-si susține poziția de apărare în recurs**, pentru a putea fi puse în discuție contradictorială în cadrul examinării recursului, în consecință, apărarea astfel fiind în genere privată de careva ”arme”, de posibilitatea de a susține recursul, care poate fi argumentat doar pe seama materialelor examinate de prima instanță.

III. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI EXAMINATE DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ:

1. În fapt, în procedura judecatoriei Chisinau, sediul Buiucani de la 20 ianuarie 2020, se află cauza penală, nr. 1-20007370-12-1-20012020 (nr. 2019670060 de la faza urmărire penală-n.m.) de învinuire a cet. Pruteanu Oleg Gheorghii în săvârșirea infracțiunilor prevăzute art.art.42, 47, 217¹ alin.(4) lit.b), d) și art.art.42, 47, 248 alin.(5) lit.b) din Codul penal.

1.1. Prin Încheierea și mandatul de arest din 24 aprilie 2020, emise de judecătoria Chisinau, sediul Buiucani a fost prelungit arestul lui Pruteanu Oleg, **peste 31 luni de detenție neîntreruptă**.

1.2. Încheierea vizată a fost contestată cu recurs, apărarea invocând printre altele, că aceasta doar reproduce anumite prevederi legale, conținând expresii cu caracter general, fără a se arata cum acestea sunt aplicabile speței, pe de alta parte, denota că nu au fost soluționate efectiv cererile părții apărării, fără a răspunde la principalele abordări ale acesteia, cu idei preconcepute și de prejudecata, ca procurorul ar fi avut sirul de probe, chipurile *legal administrate*, deși apărarea demonstrează inclusiv că este o singură acuzarea pe seama învinuirii formulate **în cauză penală, nr. 222871, prin ORDONANȚA de învinuit, din 21 iunie 2017 și prezentată lui Pruteanu Oleg înca la 06.04.2018, anume de către procuratura Republicii Moldova, inițial la sarcina organelor de drept din Federația Rusia, apoi repetat și pe dosarul preluat din Federația Rusia înca la 01 octombrie 2018, cu privire la care, organele de drept din Federația Rusia și anume judecătoria raionului Tveri a judecatoriei or. Moscova, deja a emis și executat un mandat de arest, din data de 20 iulie 2017, tainuit de partea acuzării, referitor la care nu mai putea fi emis un alt mandat, or acela a fost executat și expirat de drept, ne fiind pasibil a fi prelungit**.

1.3. Astfel pe rolul Curtii de apel Chisinau se afla recursul avocatilor, Gheorghe Malic si Ala Raievschi, în interesele lui Pruteanu Oleg, acesta ca si 3 recursuri anterioare, de cînd cauza este în instanta de judecată, spre examinare în fond, a fost "repartizat" completului de judecată condus de dna Președinte, Maria Negru, care fără o alternativă, ultimele 4 luni, examineaza recursurile, în lipsa materialelor cauzei penale, circa 150 volume, care **la data examinarii demersului procurorului si emiterii** Incheierilor contestate, erau în posesia judecatorilor instantei de fond, care conform încheierilor contestate au examinat aceste materiale, toate 150 volume, însă contrar prevederilor alin. (4) art. 312 Cod procedură penală, pentru a exercita controlul **judiciar, instantei de recurs de fiecare data, post factum, i se întocmeste cite un mic volum, citeva materiale**, doar o mica parte din materialele cauzei, doar xerocopii necertificate ca corespund originalului, mai cu seama la examinarea primelor 2 recursuri, o parte din ele fiind imposibil de citit din cauza calitatii proaste a xerocopierii, grav fiind că astfel a ramas nesolutionată principala problema a procesului, instantei de recurs nu au fost prezentate toate materialele anexate la dosar de partea apărării si alte materialele din dosar, care sunt **indispensabile apărării pentru a-si susține pozitia de apărare în recurs**, pentru a putea fi puse în discutie contradictorială în cadrul examinarii recursului, apărarea astfel fiind în genere pîrivată de careva "arme", pe de alta, nu este **clară provenienta și acestor xerocopii**.

1.4. În aceasta privința trecem în evidenta, că la data examinarii demersurilor procurorului si emiterii Incheierilor contestate, inclusiv la data de 24 aprilie 2020, în posesia judecatorilor instantei de fond erau toate volumele cauzei, circa 150, **si nu erau formate oarecare alte volume separate**, astfel încît apărarea sa se poata pronuta doar față de acestea, care ulterior au fost întocmite post factum si de fiecare data, au fost trimise instanței de recurs, anume aceste noi volume, întocmite înafara sedințelor de judecată si fără a ficulară provenienta lor, cel puțin fiind evident că preținsele rechizitorii, anexate la aceste volume, nu sunt din doar, de altfel, cu privire la formarea de catre cineva a acestor noi volume, nu au fost întocmite procese verbale si nu este de înțeles cine în genere si cînd a soluționat problema privind formarea acestor noi volume, cine a xerocopiat careva materiale, si dacă le-a xerocopiat anume din materialele cauzei, din care volume etc? Nu este clar **dupa care criterii au fost "selectate" preținsele materiale** si în ce mod au **fost solicitate, constatate si luate în calcul interesele si drepturile apărării**, inclusiv de a comunica care acte sunt **indispensabile apărării pentru a-si susține pozitia de apărare si examinare în recurs**, precum si drepturile si garantiile ce derivă din alin. (1) art. 7, alin. (2) art. 24, alin. (2) art. 28, alin. (1) pct. 31) art. 66, alin. (1) art. 67, alin. (1) pct. 16) art. 68, art. 346, art. 364 Cod procedură penală, inclusiv **nu sa acordat dreptul si posibilitatea inculpatului de a lua cunostinta în prealabil, împreună si concomitent și nici separat cu toate si așa zisele material ale cauzei penale**, implicit cu așa zisele "noi volume", astfel fiind **incalcate grav mai multe garantii contra abuzului, inclusiv procesul echitabil, egalitatea armelor, dreptul la apărare, și dreptul părții apărării, cit avocatul, cu atit mai mult si inculpatul, de a se expune în prealabil în ședința de judecată** opinia referitor la toate chestiunile soluționate de către prima instanță, inclusiv privind **crearea acestor "noi volume", cu privire la pretinsa disjungere sau desfacere a dosarului penal de baza etc**.

1.5. Ca urmare, de fiecare data, înainte de fiecare ședința de judecată, în fața instanței de recurs apărarea a invocat cereri separate, în care, dat fiind că în ședințele de judecată, la termenul stabilit pentru judecarea recursului, **nu erau prezentate toate materialele cauzei penale**, ce în viziunea părții acuzării si a primei instante, ar confirma legalitatea prelungirii duratei măsurii preventive, mai cu seama cele necesare apărării, **am SOLICITAT**, ca Instanța de recurs să **aplice prevederile alin. (6) art. 312 Cod procedură penală**, care după noi, este o **garantie legală contra abuzului si o sanctiune a nulității, si să dispună anularea măsurii preventive și eliberarea imediată din detenție a arestatului**, or potrivit prevederilor alin. (4) art. 312 Cod procedură penală, controlul **judiciar se efectuează în limita materialelor ... examinate de către prima instanță, care conform pct.9 al Încheierii contestate, a examinat/studiat toate materialele cauzei (circa 150 volume-n.m.)**.

1.6. Este grav ca defiecare data instanta de recurs a procedat diferit, însă nici odata nu sa pronunatat în prealabil față de aceste cereri ale părții apărării, în unele cazuri a lasat fără nici o atentie aceste cereri, în altele a ales o modalitatea de "respingere" a acestor cereri prin lasare fără examinare si abuz de incredere, că chipurile instanța se va pronunța odata cu fondul cauzei, ceea ce, pe de o parte, priveaza partea apărării de posibilitatea de a pune în discutie materialele necesare, pe de alta, și mai grav

este că contrar promisiunilor, toate aceste cereri nu au fost solutionate nici ulterior pentru că în realitate, nici într-o Decizie anterioara nu a urmat o solutie asupra problemei vizate, tot așa cum și față de alte cerințe expres abordate de apărare, astfel consideram că datorită imperfecțiunii normei contestate, care nu conține suficiente garanții contra abuzului sau omisiunilor vadite, dreptul apărării ce deriva din aceasta norma, de a fi liberat necondiționat, precum și controlul judiciar ca atare, rămân a fi formale și iluzorii.

1.7. **Totodată în recursurile înaintate apărarea a invocat că Constituția obligă înfăptuirea justiției fără întârziere, tot așa cum impune rolul activ al organului de urmărire penală și cercetarea cauzei sub toate aspectele și în termen cel mai rezonabil și în acest sens, orice detenție care depășește termenul total de 12 luni aplicat pentru comiterea aceleiași fapte, indiferent de eventualele recalificări ulterioare ale infracțiunii, este contrară Constituției și, prin urmare, este ilegală**, fapt ce derivă și din punctele 18-23 ale Hotărârii Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 9 din 29 aprilie 2016 privind modul de executare a Hotărârii Curții Constituționale nr.3 din 23 februarie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a alineatelor (3), (5), (8) și (9) ale articolului 186 din Codul de procedură penală (Sesizarea 35g/2016), inclusiv alineatului (6) art. 186 Cod procedura penală, care nu se aplica univoc, or în pct. 23 al Hotărârii nr. 9 din 29 aprilie 2016, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a specificat imperativ că, **prima teză a pct. 2 lit. c) din dispozitivul Hotărârii nr. 3 din 23 februarie 2016 nu trebuie interpretată ca fiind aplicabilă situațiilor în care măsura arestării preventive se aplică persoanei care a săvârșit o nouă faptă penală în timpul unei cauze penale pendinte sau dacă în timpul cauzei penale pendinte sunt descoperite alte fapte penale săvârșite de aceeași persoană, care nu erau cunoscute organului de urmărire penală, în timp ce în partea despozitivă a aceleiași hotărâri a Hotărât că: Prima teză a punctului 2 litera c) din dispozitivul Hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a alineatelor (3), (5), (8) și (9) ale articolului 186 din Codul de procedură nu este aplicabilă cauzelor penale care vizează altă faptă(e)-dar fără a menționa că se refera doar la situația în care, noua acuzatie ca și noua măsură arestării preventive se aplică persoanei în legatură cu o noua acuzatie, care nu erau cunoscută organului de urmărire penală, în perioada arestului precedent, și se refera doar la situațiile în care, persoana detinută, poate fi arestată în temeiul unei noi acuzatii, doar dacă a săvârșit o nouă faptă penală în timpul unei cauze penale pendinte sau dacă în timpul cauzei penale pendinte sunt descoperite alte fapte penale săvârșite de aceeași persoană, care însă nu erau cunoscute organului de urmărire penală, și respectiv nu au fost obiectul investigației paralele, pe întreaga sau o parte din perioada aflării persoanei în arest preventiv pentru acuzatia primară, or odata ce în privinta unei persoane, în perioada unei cauze penale pendinte, apare o noua acuzatie penală, acestea, dacă sunt la aceiași fază procesuală, în mod automat devin indivizibile cu cauza penală primară, și în continuare investigațiile nu pot fi efectuate separat sau dacă se efectuiază separat, oricum în virtutea principiului indivizibilității cauzelor penale, constituie o singură acuzatie penală conexa și complexă, care se realizează într-un singur proces, statul contra persoanei.**

1.8. **Prin urmare, pentru a soluționa recursul și cererea înaintată, instanța de recurs urmează să aplice și să dea răspuns părții apărării referitor la critica normelor legale contestate, astfel a apărut necesitatea controlului prealabil a acestor norme procesuale sub aspectul corespunderii lor cu articolele 4, 23, 25 și 26 din Constituția Republicii Moldova.**

IV. EXPUNEREA PRETINSEI ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIGINUL ACESTOR AFIRMAȚII

2. În susținerea celor relatate mai întâi de toate trec în evidență că Pruteanu Oleg a fost reținut la data de 01 octombrie 2017 în cauza penală nr. 2015790141, pentru a se "raporta" "anumite reusite" dlui Vladimir Plahatniuc, care la o sedință a PD a "declarat speculativ" societății și Comunității Europene ca chipurile în Republica Moldova se duce o luptă apriga cu traficul de droguri, și astfel pentru a "face greutate" acestor declarații intensiv sa început crearea mitului de "organizație criminală "Borman". Important este ca reținerea lui Pruteanu Oleg și propriu acoperirea procesuală a fost realizată în cadrul cauzei penale nr. 2015790141, pornita in personam și se refera la fabula ipotetică, în legatură cu care nimeni nu a fost tras la răspundere, preum că **Torcunov Andrei Grigore, așa zisul „hoț în lege”, alias „Turok”, având intenția să**

creeze o comunitate criminală stabilă, care să activeze o perioadă îndelungată de timp, cu un înalt grad de organizare ..., începând cu anul 2012, a atras de partea sa mai mulți partinitori și a format organizația criminală cu denumirea „Turok”, nu „Borman”, compusă din reuniuni de grupări criminale cu o construcție ierarhică și cu o concepție unică de activitate..., care își desfășoară activitatea criminală atât pe teritoriul Republicii Moldova, cât și în afara ei, fiind condusă de către Torcunov Andrei și nu Pruteanu Oleg.

2.1. Este important că din anul 2015 de cind sa inceput cauza penală nr. 2015790141 si pînă în mai 2018, tot ce era legat de organizarea transportarii drogurilor din Europa in Federatia Rusa, **era „constatat” ca fiind activitatea „organizației criminale”,** condusa de catre Torcunov Andrei Grigore, însă cum **„organizația criminală” „Turok” a fost „substituită”** cu pretinsa **„organizație criminală”, „Borman”,** ce a constituit **„temei legal”, „probatoriu si faptic”** pentru acesta **„substituire”,** unde, cind și în ce mod au **„disparut”** materialele **„operative” și „probele”** ce pînă la aceasta confirmau că pretinsele infractiuni, ulterior incriminate lui Pruteanu Oleg, ar fi **fost comise nu de catre acesta, ci de către „organizația criminală”, „Turok”,** așa și nu a devenit clar pentru partea apărării! Din punct de vedere procesual, o omisiune gravă care va provoca încetarea procesului penal, este incontestabilul, că referitor la pretinsa noua fabulă, cu privire la pretinsele fapte ulterior incriminate lui Pruteanu Oleg **nici nu a fost înregistrată o sesizare cu privire la pretinsa infractiune, precum nu a fost nici pornita** urmarirea penala în baza art. 284 Cod penal, însă toate materialele **„relevante si probatoriu”** care ar demonstra ca ceea ce i se incrimineaza acuma lui Pruteanu Oleg, în realitate ar fi fost comise anume de către **„organizația criminală”, „Turok”, condusa de catre Torcunov Andrei Grigore,** toate acestea au **disparut si au fost tainuite** de catre procurori prin manipulări, prin așa zisele **„conexari si disjungeri”,** astfel fiind trecute in alte cauze penale si lasate undeva pe la procurori, iata **de ce ar fi legal, echitabil si firesc,** precum este in toata lumea civilizată, **că părții apărării să i se prezinte toate materialele cauzei și în caz de o eventuală obligație de disjungere,** fiecare parte să poată veni în instanță cu acele materiale probatorii, pe care le considera indispensabile susținerii poziției sale, si nu doar procurorul sa decida ce materiale **să tainuie și pe care sa le prezinte apărării și instantei,** fiind firesc ca actuala legislație permite să prezinte doar pe acelea, care sunt incurajatoare pozitiei sale.

2.2. În aceiasi ordine de idei reiteram că Pruteanu Oleg a fost retinut la data de 01 octombrie 2017 în cauza penală nr. 2015790141, în care era cercetată pretinsa activitate a comunității criminale, „Turok”, condusa de catre Torcunov Andrei Grigore, și i sa incriminat **o acuzatie, legata de un episod precum că comis pe teritoriul Federației Ruse, incriminat, în cauza penală, nr. 222871 lui oarecare Balmuș Veaceslav, originar tot din or. Telenești, și astfel „prin nastere” din or. Telenești,** Pruteanu Oleg a fost **„legat”** de pretinsa activitate criminală, desi la acel moment si aceasta acuzatie iarasi nu avea **„nici în clin, nici în mână”,** nici cu pornirea cauzei penale, nr. 2015790141, ne fiind obiectul acestei urmariri penale și cu atit mai mult, cu Pruteanu Oleg, fiind un episod ce în mod evident depasea obiectul cauzei penale, fiind **„împrumutat” din cauza penală, nr. 222871,** care la acel moment încă se afla în gestiunea Departamentului de Investigatii a MAI a Federației Ruse.

2.3. La baza reținerii au fost puse anumite materiale obținute contrar art. 4 din **CONVENȚIA Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, care asigură principiile egalității suverane, al integrității teritoriale a statelor și cel al neintervenției în afacerile interne ale altor state,** fiind evident că nici o dispoziție a Convenției **nu abilitază** un stat parte să **exercite o competență și funcțiuni** care sunt rezervate exclusiv autorităților acestui stat **de către dreptul său intern, ne referim la alin. (1) art. 531, art. 533, alin. (1) art. 536, alin. (1) art. 537, art. 538** Cod procedura penală, la Legea nr. 371 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, și la indicațiile metodice ale PG nr. II-14d/09-4717 din 18.08.2009, care specifica modalitatea de preluare a materialelor si a urmării penale în cazurile in care pretinsa infractiune a fost comisa peste hotarele Republicii Moldova, or potrivit Convențiilor internaționale, nici un alt stat nu poate investiga pretinsele infractiuni, care au fost comise pe teritoriul altei jurisdicții **decît la cerința expresă a statului suveran,** de a prelua urmarirea penala a persoanei concrete, aflate sub jurisdicția Republicii Moldova, pentru ca în caz contrar se incalca suveranitatea si jurisdicția statului unde sa comis pretinsa infractiune, în speță cerința Procuraturii Generale a Federației Ruse a parvenit mult mai tirziu, încă la 01 octombrie 2018, cind sa inventat al doilea an de arest preventiv, si a fost admisa doar la 01 februarie 2019, cind prin ordonanța Procurorului General al Republicii Moldova a fost **prelucată urmărirea penala** de către autoritățile naționale.

2.4. De altfel, ulterior, pe toata perioada de arest, de la data de 01 noiembrie 2017 și până în prezent în confirmarea prelungirii arestului se aduce, în parte sau în întregime, o singură **acuzatie conexă**, din cauza penală, nr. 222871, expusa în ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit **din data de 21 iunie 2017**, emisa de către anchetatorul Departamentului de Investigații a MAI a Federației Ruse, dl Bolotov A.I., **care a fost pusă la 06 aprilie 2018**, în sarcina lui Pruteanu Oleg, important fiind că **din acest moment și până la 01 octombrie 2018 în "confirmarea arestului"**, acestea materiale se prezentau fără o proveniență legală, privind "disjungerea" din cauza penală, din Federația Rusă și "conexarea" la cauza penală din Republica Moldova, **instanțelor naționale se prezentau materiale, obținute prin diferite tertipuri, contrare dreptului intern și Convențiilor internaționale, deja citate.**

2.5. În același mod, contrar dreptului intern și Convențiilor deja citate, pe seama unor materiale "împrumutate" din cauza penală, nr. 222871, **încă aflată în gestiunea** Departamentului de Anchetă al Ministerului Afacerilor Interne al Federației Ruse, fără a avea cerința expresă a statului suveran, în persoana Procuraturii Generale a Federației Ruse, la 30 mai 2018, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Lilian Bacalîm a emis ordonanță de învinuire în privința lui Pruteanu Oleg, în care **a copiat doar o parte din acuzația conexă**, "împrumutată" din cauza penală, nr. 222871 și ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit **din data de 21 iunie 2017**, emisa de către anchetatorul Bolotov A.I., ca urmare, prin anumite manipulări, în iulie 2018 în judecată, a fost expediată **o parte din acea acuzatie penala** pusă anterior la 06 aprilie 2018, în sarcina lui Pruteanu Oleg, care actualmente, sub numărul 12-1-42721-25062018, se află pe rolul Judecatoriei Chisinau, sediul Centru, fiind la faza incipientă de începere a cercetării judecătorești.

2.6. Astfel, la moment pe rolul Judecatoriei Chisinau, sediul Buiucani și Centru, în diferite complete, la aceiași fază incipientă, **de pînă la începerea cercetării judecătorești se află cauza penală**, nr. 12-1-42721-25062018, de învinuire a lui Pruteanu Oleg, Slutu Roman Emanuil, Corcodel Ion Vasile și Onișciuc Alexandr Alexandr, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 284 alin. (1), 47, 217¹ alin. (4) lit. b), d), 47, 248 alin. (5) lit. b), d), 47, 243 alin. (3) lit. a), b) din Codul penal, precum și cauza penală nr. 1-20007370-12-1-20012020, de învinuire a lui Pruteanu Oleg de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 47, 217¹ alin. (4) lit. b), d) și de art. art. 42, 47, 248 alin. (5) lit. b) Cod penal. Aceste cauze **sunt indivizibile și de fapt și de drept, la baza ambelor pretinse acuzații stau materialele aceiași cauze penale**, nr. 222871, din 23 pretinse episoade și aceiași **singură acuzatie conexă**, expusa în ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit **din data de 21 iunie 2017** (repetată la 20.08.2018), emisa de către anchetatorul principal pe cauze speciale al Departamentului de Investigații MAI Rusia, colonel de justiție Bolotov A.I.. Aceasta acuzatie, **ca un întreg, a fost pusă în sarcina inculpatului**, Pruteanu Oleg, încă la data de 06 aprilie 2018, anume de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Lilian Bacalîm, **ca o învinuire completa și unica**, realizată într-o **singura cauza penală**, nr. 222871, din 23 pretinse episoade, care ulterior a fost transmisă din Federația Rusă la data de -1 octombrie 2018, iarasi ca un unic proces penal, o unica acuzatie penala, **ca un întreg**, din 23 pretinse episoade, în privința lui Pruteanu Oleg și Onica Sergiu, fiind preluată **ca și învinuire unica**, din 23 pretinse episoade, prin ordonanța Procurorului General al Republicii Moldova, la **01 februarie 2019**.

2.7. Este important a trece în evidență că urmare a manipularilor făcute pe parcurs, inclusiv prin "disjungeri și conexări", **acuzatia unică venită din Federația Rusă** (din 21 iunie 2017), a fost "separată" în aceste cel puțin două cauze penale, totodată de la fiecare separat și de ambele cauze, sunt tainuite materiale prin lăsarea (disjungerea), în alte cauze, de fapt, prin falsificări și trucări, să creat o aparență de mai multe cauze diferite, pentru a inventa posibilitatea "ocolirii" abusive a art. 25 din Constituție și a ține în arest **îndelungat toate 4 persoane**, 3 - 24 luni, iar Pruteanu Oleg este în arest preventiv deja mai bine de 30 luni fără întreruperi pentru una și aceiași cauza penală **indivizibilă**.

2.8. Referitor la aceste manipulări cu aplicarea abuzivă a normelor legale contestate și examinarea paralelă a mai multor cauze penale **indivizibile și de fapt și de drept**, argumente mai detaliate au fost expuse în Sesizări și alte adresări în fața Curții de apel Chișinău, în februarie și martie 2020 privind **declinarea competenței la judecarea acestor două cauze penale**, și în cererea din 06 aprilie 2020, adresată Judecatoriei Chisinau, sediul Buiucani **de revocare sau înlocuire cu o măsură mai ușoară, a arestului preventiv**, toate fiind materiale ale acestei cauze penale.

2.9. Deci, pe seama materialelor obtinute din Federația Rusa contrar art. 4 din **CONVENȚIA** Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, contrar alin. (1) art. 531, art. 533, alin. (1) art. 536, alin. (1¹) art. 537, art. 538 Cod procedura penală, la Legea nr. 371 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, și fără a ține cont de indicațiile metodice ale PG nr. II-14d/09-4717 din 18.08.2009, **pina a primi cerința expresă a statului suveran, și pînă la preluarea urmarii penale**, partea acuzării miza să obțină cit mai repede o sentință de condamnare în cauza penală, numărul 12-1-42721-25062018, ce se află pe rolul Judecatoriei Chisinau, sediul Centru, în care au fost admise un sir de carente care se încearca a fi "reparate", și toate datorita manipularilor facute de partea acuzării, care aplică și în continuare diferite tertipuri, inclusiv "controlul special" și „notă informativă”, din 4 octombrie 2018, ridicată în luna septembrie 2019 de către Procuratura Anticorupție în cadrul percheziției în biroul fostului Președinte al Curtii Supreme de justiție, judecătorul Ion Druță, **în care se face referire la dosarul gestionat de Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, în care erau judecați Oleg Pruteanu, împreună cu Roman Slutu, Ion Corcodel și Alexandr Onișciuc, în care se dădeau indicații și în dosarul lui Anton Zaharov, cel care era judecat într-un alt dosar, trimis în judecată separat.** „*Tinând cont de faptul că dosarul „Borman” este unul complex (???-n.m.) și cu mulți participanți, iar pentru acumularea probatoriului au lucrat atât procurorii PCCOCS cât și polițiști și procurori din alte țări, inclusiv din UE, se impune o implicare mai eficientă a instanței de judecată. Reieșind din cele expuse, se propune: numirea ședințelor de judecată în dosarul „Borman” în fiecare zi, pentru o durată de timp cât mai mare, iar în cazul absenței avocaților aleși de inculpați, examinarea dosarului cu avocați din oficiu. Pronunțarea unei decizii prin care să fie admis apelul procurorului și dispusă condamnarea lui Zaharov Anton pe toate capetele de acuzare înaintate*”.

2.10. În aceste condiții sigur că apărarea a invocat necesitatea încetării acestei cauze penale deoarece materialele acesei sunt obtinute ilegal, de aceea la data de 1 octombrie 2018, din Federația Rusa, în privința lui Pruteanu Oleg și Onica Sergiu a fost transmisă, ca un unic proces penal, o unica acuzatie penală, **ca un intreg**, din 23 pretinse episoade, o **învinuire completă și unică**, realizată într-o **singura cauza penală**, nr. 222871, din 23 pretinse episoade, care ulterior a fost preluată tot ca și **învinuire unică**, din 23 pretinse episoade, prin ordonanța Procurorului General al Republicii Moldova din 01 februarie 2019, **chiar și dacă o parte din aceste pretinse episoade, deja erau și sunt pe rolul Judecatoriei Chisinau, sediul Centru, în cauza penală, nr. 12-1-42721-25062018.**

3. Grav este ca **acest proces** deja este viciat și pentru că instanțele de judecată **nu se opun presiunilor abuzive** ale exponentilor organului de urmărire penală, inclusiv prin acțiunile de "monitorizare" permanentă, prin "scrisorile" și alte forme de amestec în infaptuirea justiției, or, cu scopul intimidării avocaților și influenței ilegale și abuzive a instanțelor de judecată întru a grăbi condamnarea ilegală, ministrul de interne, dl Pavel Voicu, oficial, în decembrie 2019 și la data de 25 martie 2020, a făcut citeva adresări Procuraturii Generale, Consiliului Superior al Magistraturii și Uniunii Avocaților, CNA și Ministerul Justiției, care au **caracter defaimator și calomnios**, în care a **expus unele date vadit false, pe care că chipurile le-ar fi "constatat"** Ministerul Afacerilor Interne, care ar fi "acumulat informații" precum că "cet. Pruteanu Oleg, urmează să fie eliberat de sub arest", ceea ce în condiții normale era o măsură **absolut legală și constituțională**, venită în apărarea drepturilor fundamentale ale omului, pentru că conform legii, acesta trebuia eliberat, **inca cel puțin cu 19 luni în urma**, deoarece Constituția Republicii Moldova permite arestul preventiv **doar pina la 12 luni**.

3.1. Toate acestea sunt continuare a abuzurilor părții acuzării doar pentru a umfla spiritele și a mima un pericol sporit ca și în toate cazurile "de rezonanță", incluse în așa zisa **lista neagră, în realitate consideram că este o cauza falsificată**, fără careva probe, în care probatoriul este substituit prin aceste și mai multe abuzuri, prin înlăturarea avocaților aleși și substituirea lor cu avocați din oficiu, inclusiv în cadrul judecării cauzei, după ce avocatul Gheorghe Malic a invocat un sir de cereri, unele dintre care au fost lasate de către instanța de fond fără examinare, altele pur și simplu au fost ignorate, inclusiv de asigurare a elementarelor condiții deținuților abuziv, inclusiv prin nepermiterea unor consultații medicale independente. Înt aceleși timp, drept raspuns la rolului activ al avocaților, instanțele la cerința abuzivă a acuzatorilor de stat, **amenința și aplică abuziv** mai multe amenzi judiciare în privința avocaților, caracterul **abuziv al carora, deja fiind constatat de către Curtea de apel, care a casat toate soluțiile** în referința, ce vin în contradicție cu legea și cu libertatea profesiei de avocat, reprezentând imixtiuni în activitatea apărării, **încercări** de a "struni" avocații, ne fiind adecvate și proporționale, soluții care constituie **ingerințe în exercitarea obligațiilor procesuale**.

3.2. De altfel, pentru a raporta o "reusită" în activitate, din start, Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale împreună cu INI a IGP a MAI **au realizat citeva conferințe de presă, fiind medietizat excesiv cazul, cu oferirea de "detalii" despre reținerea inculpatului, în cadrul căreia, contrar principiului prezumției de nevinovăție, depășind limitele descrierii unei stări de suspiciune, s-a reflectat sentimentul ca Pruteanu Oleg cu vinovație ar fi comis o faptă infracțională (vezi, printre altele, pct. 38 a Hotărârii Didu împotriva României din 14 aprilie 2009, Leutscher împotriva Olandei, 26 martie 1996, A§ 31, Culegere 1996-II), astfel fiind "constatat" și încurajat publicul referitor la vinovăția lui, "justificând temeinicia reținerii".**

3.3. În această privință menționăm că în mai multe cauze, CtEDO a dat un **calificativ clar de proporționalitate între Libertatea de exprimare a procurorului vs. prezumția de nevinovăție, or, la 11 octombrie 2016, în hotărârea pronunțată în cauza Turyev împotriva Rusiei (cererea nr. 20758/04), Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cu unanimitate, a constatat că a fost încălcat art. 6 § 2 din Convenție privind prezumția de nevinovăție. Reclamantul s-a plâns de încălcarea prezumției de nevinovăție de către procurorul care s-a ocupat de cazul său, acesta numindu-l "ucigaș" și "complice", înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive. CEDO aminteste ca articolul 6 § 2 permite autoritatilor să informeze publicul cu privire la anchetele penale aflăte în desfășurare, în mod discret și precaut. Facând trimitere la cauza *Daktaras contra Lituania*, Curtea a subliniat importanța alegerii termenilor folosiți de către oficialități în declarațiile date, anterior existenței unei hotărâri definitive ce stabilește vinovăția acuzatului și faptul că în analizarea încălcării prezumției de nevinovăție prin declarațiile publice ale oficialilor statului trebuie să se țină cont de contextul și circumstanțele particulare în care declarația a fost făcută. Indirect, se indică faptul că amploarea declarațiilor, ocazia cu care au fost făcute aceste declarații cât și posibilitatea acestora de a influența publicul și instanța sunt elemente ce trebuie să fie avute în vedere cumulativ și interdependent atunci când se discută o încălcare a art. 6 § 2.**

3.4. În speță cu regret constatăm că conducătorii instituțiilor specializate în combaterea crimei organizate și procurorii, pentru a-și raporta pretinsele merite și a-și slefui imaginea instituțională, ignorând prezumția de nevinovăție, din start au **creat mitul pretinsei "organizației criminale Borman" și mitul că Pruteanu Oleg, ar fi conducătorul acesteia, au inventat că aceasta cauza penală "este complexă", de fapt au adunat 150 volume de hirtii, probabil din toate cauzele penale legate de droguri din Federația Risa și Republica Moldova, unele xerocopiate de 3-4 ori, care nici nu se citesc și nu sunt administrate în ordinea stabilită de lege, dar nici nu contin nimic pertinent, util și concludent, au inventat *calificativul comis de grup criminal organizat și de o organizație criminală*, deși chiar din acuzare rezulta că fiecare pretins autor sau grup de coautori, era cu "activitate sa", drogurile ei le cumparau, unul de la altul, cu "adaos comercial".** Ba mai mult, au fost înregistrate cazuri în care pretinsii complici, sau membri ai "organizației criminale", concureau agresiv, **se atacau și încercau să sustraga drogurile unul de la altul, ca într-un final acestia să fie libertați ilegal de răspunderea penală, prin pretinsele disjungeri și divizari**, astfel au devenit "martori", ceea ce *ab initio* exclude criteriile care definesc forma de participare a unui grup criminal organizat sau organizației criminale, în speță totalmente desconsiderate, fiind utilizate doar pentru a produce *linsajul public*, de a influența instanțele de judecată, de a le înfricoșa, *fara probe și date faprice să obțină aresturi și condamnați*, de fapt, așa cum a recunoscut și dl Procuror General, Alexandru Stoianoglo¹, că în decursul ultimilor patru ani, activitatea procuraturilor specializate a fost intens mediatizată, practic zilnic, "produsul" muncii lor a fost "cap de afiș" în presa din republică și nu doar, **ei și în speță au inventat și aplicat spectacole cu mascați și încătușați, defilați prin fața camerelor de luat vederi, au inventat rețineri, arestări și percheziții, doar pentru a acredita ideea existenței unei structuri serioase, care chipurile luptă sincer cu crima organizată, în realitate însă, lucrurile sunt diametral opuse, inclusiv și în speță.**

¹ A se vedea Declarațiile Procurorului General, Alexandru Stoianoglo, în cadrul conferinței de presă privind rezultatele controalelor efectuate la Procuratura Anticorupție și PCCOCS, aici, <http://www.procuratura.md/md/news/1211/1/8211/>

3.5. Se impune a evidenta că în cauza penală, nr. 2-1-42721-25062018, din Judecătoria Chisinau, sediul Centru, **se afla doar acea parte a materialelor "împrumutate" din cauza, nr. 222871, obținute** contrar dreptului intern și Convențiilor internaționale, care ulterior la 01 octombrie 2018 au parvenit relativ legal în Republica Moldova, la cerința Procuraturii Generale a Federației Ruse, fiind **preluate oficial doar la 01 februarie 2019 prin ordonanța Procurorului General al Republicii Moldova de preluare a urmăririi penale de către autoritățile naționale.** Xerocopiile acelorasi materiale dublate, se află și în cauza penală, nr. 1-20007370-12-1-20012020, **astfel sa creat aparenta a "doua dosare", chipurile diferite,** anume datorită aplicării prin manipulare a prevederilor legale, constituționalitatea cărora se contestă, prin pretinsa "*disjungere sau conexare*" a cauzelor penale și tainuirea materialelor necesare apărării, în realitate este vorba de un singur proces penal, continuu, care în virtutea alin. (1) art. 1 Cod procedura penală, ca un întreg, reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod, care se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni, adică de la apariția acuzație penale și conform doctrinei se finisează cu executarea în întregime a pedepsei și a restricțiilor stabilite post executare. Și în principiu, procesul penal în privința unei infracțiuni sau un sir de infracțiuni indivizibile, este neîntrerupt și indivizibil.

3.6. La fel este indispensabil a trece în evidență că și după 01 octombrie 2018, în fața judecătorilor de instrucție pentru a prelungi arestul preventiv, se **prezentau copii și extrase** din preținsele materiale obținute ilegal, și doar după data de 01 februarie 2019, în confirmarea arestului preventiv, de fiecare dată la demersul procurorului se anexa și ordonanța Procurorului General al Republicii Moldova de preluare a urmăririi penale de către autoritățile naționale, însă odată cu primirea materialelor oficiale din Federația Rusă, **despre aceasta** statul în persoana procurorilor de caz, prin continuarea siredicțiilor, contrar imperativelor § 3 lit a) art. 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, inculpatului nu ia fost realizat și asigurat dreptul de a fi **informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa, pe toate preținsele capete de acuzare, astfel cauza penală, parvenită oficial din Procuratura Generală a Federației Ruse, fiind încălcat termenul rezonabil de efectuare a urmării penale, iarasi datorită tertipurilor de "conexare și disjungere".**

3.7. În continuare, la data de 19 septembrie 2019, dl judecător de instrucție, Sandu Victor a refuzat prelungirea măsurii preventive, și a dispus eliberarea lui Pruteanu Oleg de sub arest, **care nu a avut loc** să fie, deoarece a fost "reținut", iarasi fără a fi pus efectiv în libertate, fiind deja acuzat în pretinsa a treia cauza penală, nr. 2019670060 (numarul național a cauzei penale, nr. 222871, parvenită din Federația Rusă-n.m.), în care la 23 septembrie 2019 i-a fost pusă în sarcină o pretinsa noua **acuzație penală, care fiind doar o parte componentă, repetă și concretizează mai multe afirmații și conține doar o parte din** episoadele, expuse în ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit **din data de 21 iunie 2017, emisă de către anchetatorul, Bolotov A.I., desi aceasta ca un act integru, a fost pusă în sarcina inculpatului, Pruteanu Oleg, încă la data de 06 aprilie 2018, anume de către procurorul, Lilian Bacalîm, or mai este relevant a mentiona că cu privire la aceasta acuzație, odată cu preluarea la 01 februarie 2019, a urmăririi penale din cauză penală, nr. 222871, de către autoritățile naționale, a fost preluată executarea paralelă și a fost executat și mandatul de arest în privința lui Pruteanu Oleg, emis de către judecătoria raionului Tveri, or. Moscova din 20 iulie 2017, desi acesta a fost tainuit de partea acuzării, rezultind că referitor la aceiasi acuzare, nu mai putea fi emis sau prelingit un al doilea alt mandat de arest, acela fiind executat și expirat, astfel în virtutea art. 195 alin. (5) Cod procedura penală, această măsura preventivă DEJA ERA încetată de drept.**

3.8. În altă ordine de idei se accentuează că învinuirea din 21 iunie 2017, emisă de către organul de urmărire penală din Federația Rusa, nici pina la trimiterea în Republica Moldova, și nici de la preluarea prin ordonanța Procurorului General al Republicii Moldova, la 01 februarie 2019, nu a fost devizată, nu a fost disjunctă, nu a fost separată, și este unica indivizibilă în toate trei cauze penale, anume așa în întregime, rezultind ca poate fi obiectul unei singuri cercetări judecătorești, anume în întregime, ca un proces penal continuu, întreg și indivizibil.

3.9. Totodată este indubitabil și faptul, că toate trei cauze, la faza urmărire penală se "cercetau" împreună, iar la prelungirea măsurii preventive, permanent s-au prezentat materiale din cauza

penala, nr. 222871, parvenită din Federația Rusă, **la baza tuturor pretinselor** "trei cauze penale", în legătură cu care Pruteanu Oleg se află neîntrerupt sub arest de la 01 octombrie 2017, chipurile separate, arestul a fost justificat pe seama învinuirii **din** 21 iunie 2017 din Federația Rusia, apoi pe seama ordonanței Procurorului General al Republicii Moldova din 01 februarie 2019, **de preluare a urmarii penale, si pe seama intregului** material al unei singure cauze penale, nr. 222871, care ca cauza penală și învinuire parvenită din Federația Rusia și acum **este o singura cauză indivizibilă de drept**, referitor la care organele de drept din Republica Moldova, **nu au aplicat nici** macar institutul contestat, **nu au devizat-o, nu au disjungat-o și nici nu au separate-o** în careva mai multe proceduri, **fiind în continuare, o cauza unica și indivizibilă de drept si de fapt**, desi formal, ai noștri "au nascut" din această unica acuzare, minim doua-trei cauze penale menționate mai sus.

4. Faptul ca este vorba de un singur proces penal contra lui Pruteanu Oleg, care ca și acuzatie penală a început, cel puțin de la pretinsele rapoarte ale ofiterilor de investigații, Andrei Balanescu și Roman Dragoi, datate cu 22 mai 2015, de unde rezulta ca deja la acea data, în privința lui Pruteanu Oleg se realiza un proces penal, contra lui deja erau întreprinse măsuri speciale de investigații, din acel moment și a apărut acuzatia penală unica, indivizibilă și complexă, important fiind ca la 23 aprilie 2019 examinarea demersului procurorului, de prelungire a arestului preventive, a fost repartizată dnei judecătoare Ludmila Barbos, care la acel moment în cadrul Judecatoriei Chisinau, sediul Centru examina așa zisa prima cauza penală, nr. 2015790141, care constatînd că este vorba de aceiași cauza penală și-a declarat abținere, **fapt constatat prin Încheierea** definitivă din 25 aprilie 2019 emisă de către dl judecător, Sandu Victor, care a admis această cerere de abținere, constatînd definitiv caracterul indivizibil al cauzelor penale vizate.

4.1. Spre regret, urmare a disjungerii ilegale și tainurii materialelor în diferite cauze penale, instanțele naționale **nu acordă ajutor părții apărării pentru a "administra"** probatoriul necesar, la fel cum **nu a acordă posibilitatea reală de a lua cunoștință** cu toate materialele aceluiași *proces penal continuu, fără careva intreruperi astronomice, în spațiu și timp, la care se refera și materialele tuturor* procedurilor de autorizare și legalizare a tuturor măsurilor speciale de investigații și a altor măsuri procesuale, perchezitii, asigurătorii de constrângere etc, realizate în cauza data, la care se face referire în rechizitoriu, or pornind de la pretinsele rapoarte ale ofiterilor de investigații, Andrei Balanescu și Roman Dragoi, datate cu 22 mai 2015, în continuu, **timp de aproape 5 ani de investigații, organul de urmărire penală a încercat să oficializeze** suspiciunile existente privind săvârșirea unor infracțiuni de către persoanele determinate, toate acțiunile organului fiind îndreptate spre acumularea de probe întru confirmarea vinovăției acestora, dar nu a reușit, respectiv omisiunile organului de urmărire penală este o prezumție serioasă în favoarea nevinovăției, de altfel a expirat orice termen rezonabil și legal de menținerea în calitate de banuit, fără a se prezenta acuzatia oficială.

4.2. Tot aici este relevant că cea de a doua cauza penală, în care Pruteanu Oleg Gheorghii, Slutu Roman Emanuil, Corcodel Ion Vasile și Onișciuc Alexandr Alexandr, au fost detinuți în arest preventiv, pe perioada celui de al doilea an de detenție preventivă, așa zisul episod legat de activitatea criminală a lui Garabagiu Vasile, Sprincean Valerii și Popovici Victor, în **genere a disparut după** ce la data de 19 septembrie 2019, dl judecător de instrucție, Sandu Victor a refuzat prelungirea măsurii preventive, or din acel moment, știind ca aceasta tot este falsificată și în condiții normale, nu are "perspectiva judiciară", iarasi prin aplicarea normelor contestate, ca fiind **imprevizibile**, procurorii, pe de o parte, au tainuit materialele acelei cauze penale, pe de alta, au lasat-o fără lucrare și nici măcar nu au menținut-o a fi conexa cu ultima cauza penală, trimisa în judecată la data de 20 ianuarie 2020.

4.3. Este important a evidentia, că din punct de vedere conceptual actuala lege procesuală a pornit de la ideea **conexității și indivizibilității de drept** a cauzelor penale, fiind astfel toate situațiile expuse din alin. (2) și (3) art. 42 Cod procedură penală, norme care nu au suferit nici o modificare ulterioară, inclusiv cînd prin Legea nr. 264 din 28-07-2006 a fost introdusă instituția *conexăii și disjungerii*, astfel creându-se **contradicții esențiale și imprevizibilități** între aceste norme, aplicarea lor devenind **necontrolabilă și ține doar de discreția nelimitată a părții acuzării**, apriori se face cu încălcarea și ignorarea la absolut a conceptului imperativ, care nu prevede nici o excepție de la alin. (1) art. 42 Cod procedură penală, că în caz de **indivizibilitate sau de conexitate (de drept-n.m.)** a cauzelor penale, judecata în primă instanță, dacă are loc în același timp pentru toate faptele și pentru toți făptuitorii, **se efectuează de aceeași instanță.**

4.4. Conceptual, actualul Cod de procedură penală, pornind de la principiile de drept recunoscute și reglementările articolelor 19, 42, 43, 254, conține **rolul activ** și obligația organului de urmărire penală și al procurorului de a lua **toate măsurile prevăzute de lege** pentru cercetarea **sub toate aspectele, completă și obiectivă**, a circumstanțelor cauzei, **de a evidenția** atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele **care îi atenuază sau agravează răspunderea**, pentru **stabilirea adevărului**, aceasta înseamnă că orice **acuzatie penală** apărută în privința unei persoane, fie inițial chiar și în diferite cauze penale, tot așa dacă au apărut suspiciuni că la săvârșirea unei sau mai multor infracțiuni, cunoscute organului de urmărire penală, au participat mai multe persoane, fie când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite prin aceeași faptă, ori în cazul unei infracțiuni continue sau prelungite, **de drept, conceptual**, fără voința sau discreția procurorului, **de drept** astfel de situații constituie **indivizibilitatea** acestor acuzații penale. Astfel de acuzații, fie că inițial sunt separate, **însă odată ce concomitent se află pe rolul organului** de urmărire penală, ele **de drept** devin **indivizibile, și nu mai** pot fi cercetate **paralel, sau separat**, în consecință, urmărirea penală **poate fi finisată doar complex în cauza penală indivizibilă**, ne mai fiind pasibile separarea și finisarea separată a careva episoade sau în privința a careva persoane coacuzate, pentru că cercetarea **sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului, deja se refera la toate preținsele cauze aflate pe rol.**

4.5. Altel spus, dacă ne referim la obligația derivată art. 19 și 254 Cod procedură penală, că organul de urmărire penală are **un rol activ** și este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului, atunci constatarea faptului că învinuitul, bănuitul a **mai comis și alte infracțiuni, evident este o cerință ce se referă la cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, fiind o axiomă** că doar după investigarea tuturor episoadelor activității criminale, pentru care persoana n-a fost trasă la răspunderea penală, se poate de constatat adevărul, deoarece doar așa vor fi stabilite datele referitoare la persoana învinuitului (bănuitului). Cu alte cuvinte este cert, că cât mai multe infracțiuni a comis făptuitorul cu atât **mai agravantă va fi responsabilitatea acestuia**, respectiv și de fapt, adevărul stabilit în cadrul investigării tuturor infracțiunilor comise de el, impune **conexitatea sau indivizibilitatea de drept**, implicat cercetarea și examinarea lor concomitentă, pentru că doar cercetarea tuturor prețiselor fapte și agravante, este pasibil doar într-o singură procedură, integral-conexă, sub toate aspectele și multilaterală, doar într-o singură procedură este pasibil de atins adevărul obiectiv despre personalitatea făptuitorilor, cite fapte și în ce agravante ei le-au comis, or mai este important că urmărirea complexă și într-un singur proces a tuturor capetelor de acuzare pendinte este imperativă și pentru că fiecare separat și reciproc, au influență vice-versă și la calificarea infracțiunii ulterioare, fiind important a aranja și consecvența faptelor incriminate, nu ca și în spetă, într-o cauză precum că **începând cu anul 2008**, și pentru toată perioada anilor 2008-2017 ar fi comis infracțiunile, prevăzute de art. art. 284 alin. (1), 47, 217¹ alin. (4) lit. b), d), 47, 248 alin. (5) lit. b), d), 47, 243 alin. (3) lit. a), b) din Codul penal, iar în alta, se incriminează **aceleși acțiuni** ce ar fi avut loc în perioada anilor, 2013, 2014, 2015 și 2017, **care sunt parte componentă a perioadei generale, neîntrerupte- continue și prelungită**, a anilor 2008-2017, de fapt fiind vorba de o repetare sau de o concretizare a aceiași acuzații inițiale comune.

4.6. Aici, contra naivității și abuzului, cu și axiomă concluzionăm că **rolul activ al procurorului, faptic și de drept, se realizează doar dacă au fost luate toate măsurile** prevăzute de lege, ca rezultat a fost efectuată cercetarea **sub toate aspectele, completă și obiectivă a tuturor circumstanțelor tuturor prețiselor cauze pendinte**, sau episoade, în care era vizată preținsa "organizație criminală" "Borman" și Pruteanu Oleg, **doar dacă astfel au fost cercetate toate capetele de acuzare, astfel încât, separt în toate preținsele episoade pendinte, concomitent și în acuzația generală, să fie evidențiate** toate circumstanțele care dovedesc vinovăția **generală și totală**, astfel încât, separt în toate preținsele episoade pendinte, concomitent și în acuzația generală, să fie **evidențiate** toate circumstanțele **care atenuază sau agravează răspunderea generală și totală**, referitor la toate aceleași persoane/persoană, pentru că doar cu condiția că **au fost cercetate integral toate infracțiunile la care a participat sau se suspectă că a participat** preținsa "organizație criminală" "Borman" și Pruteanu Oleg, doar așa se constată toate circumstanțele **aggravante**, referitor la fiecare prețins episod **ulterior** al preținsului semn calificativ, faptă **comisă de o persoană care anterior a săvârșit aceleași acțiuni, și în proporții deosebit**

de mari, deoarece în speță, precum rezultă chiar și din învinuirile din 21 iunie 2017 din **Federația Rusia, și din singura** ordonanță a Procurorului General al Republicii Moldova din 01 februarie 2019, **de preluare a unei siguri urmări penale**, este vorba, pe de o parte, de infracțiuni prelunghite, care în virtutea normelor imperative de la la alin. (2) art. 3, art. 30 Cod penal, nu poate fi interpretată extensiv defavorabil, și se consideră fapta săvârșită cu intenție unică, caracterizată prin mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, în perioada **continue și prelungită**, a **anilor 2008-2017**, alcătuind în ansamblu o infracțiune, totodată din acuzațiile formulate la fel rezultă și cumului ideal de infracțiuni, **că începând cu anul 2008**, și pentru toată perioada anilor 2008-2017, Pruteanu Oleg Gheorghii ... având intenția (unică, o singură intenție generală-n.m.) să creeze o comunitate criminală stabilă, care să activeze o perioadă îndelungată de timp (pentru toată perioada anilor 2008-2017-n.m.), cu un înalt grad de organizare și să coordoneze cu acțiunile acesteia, începând cu anul 2008, a atras de partea sa mai mulți părținitori și a întemeiat organizația criminală... **cu o concepție unică de activitate**..., în scopul (unic, un singur scop general-n.m.) **de a acumula surse bănești ilegale rezultate din comercializarea drogurilor**, ..., iar în rezultatul creării unei organizații criminale specializate în procurarea, păstrarea, transportarea, distribuirea și vânzarea drogurilor, **prin aceleași acțiuni de conducere** a activității organizației criminale a comis: - **1.** crearea și conducerea unei (singure-n.m.) organizații criminale, ... **coordonarea planurilor și acțiunilor criminale** (a tuturor pretinselor **acțiuni criminale, precum că comise începând cu anul 2008**, și pentru toată perioada anilor 2008-2017-n.m.) **cu alte organizații și grupuri criminale și infractori aparte din țară și din străinătate**; - **2.** organizarea circulației ilegale a drogurilor în scop de înstrăinare comisă de către o organizație criminală, în proporții deosebit de mari (chipurile cantitate de droguri, de minimum 775 kg și până la infinit-n.m); - **3.** organizarea trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a valutei prin nedeclarare și a **4.** drogurilor prin ascundere de controlul vamal, în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, săvârșită de mai multe persoane, în cadrul unei organizații criminale, în proporții deosebit de mari (până la infinit-n.m), și; - **5.** spălarea banilor, așa că doar prin cercetarea completă și sub toate aspectele a întregii pretinse activități criminale, **sub aspectul tuturor pretinselor episoade și sub aspectul tuturor semnelor calificative, doar așa ar fi pasibil a se afirma ca a fost stabilit adevărul.**

4.7. Conceptual este important a evidenția că dacă la săvârșirea unei sau mai multor infracțiuni cunoscute organului de urmărire penală *au participat mai multe persoane*, fie când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite prin aceeași faptă, ori în cazul unei infracțiuni continue sau prelunghite, atunci **de drept**, este vorba de **indivizibilitatea de drept** a acestor acuzații penale, ceea ce înseamnă că ele încă la faza urmărire penală, **de drept se contopesc** într-o procedură **indivizibilă de drept**, fără voința sau decizia procesuală a cuiva, chiar și dacă la o anumită etapă anterioară aceste acuzații erau separate, deoarece odată ce concomitent ele se află pe rolul organului de urmărire penală, și se constată condițiile **de drept de indivizibile, ele de drept devin astfel, ne fiind pasibil a fi devizate/separate**. Iată de ce Legislatorul a **utilizat noțiunea de indivizibilitate (conform DEX-ului, este un caracter a ceea ce nu se poate împărți, faptul de a fi indivizibil; însușire a unui lucru de a fi indivizibil, nedivizibilitate-n.m.)**, așa ca dacă **de drept**, este un caz de **indivizibilitate** a unor cauze penale, în principiu, nici vorba nu mai poate fi **de conexare** a acestor cauze penale, or noțiunea, **indivizibilitate** este mai largă, după conținut, decît noțiunea de **conexitate**, încît astfel de cauze, **de drept** sunt **indivizibile**, diferența între aceste două instituții conceptuale era și este în continuare ca în caz de **conexitate**, se soluționează problema **conexării**, fie tehnice, fie prin ordonanță, iar în caz de **indivizibilitate**, se constată acest fapt **de drept** și cauzele *ab initio*, **nu mai pot fi examinate sau cercetate concomitent separat sau paralel**.

4.8. Din punct de vedere conceptual, dacă ne referim la cele două cauze penale menționate, nr. 12-1-42721-25062018 și nr. 1-20007370-12-1-20012020, ambele **sunt indivizibile și de fapt și de drept**, și deoarece în ambele cazuri, judecarea, are loc în același timp de față, la sigur că trebuie să fie realizată **de către aceiași instanță**, fără vre-o poziție discreționară a procurorului și nici a instanței, inclusiv prejudecată și poziția personală a dlui Iurie Iordan, Președinte al Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău, care nu putea "examina" unipersonal Sesizarea *privind declinarea competenței* depusă la Curții de Apel Chișinău la data de 24 februarie 2010, or contrariul ireparabil afectează dreptul general la un proces echitabil, garantat inclusiv de art. 20 din Constituția Republicii Moldova, precum și dreptul garantat de alin. (4) art. 25 Cod procedură penală, de a-i fi judecată cauza sa conexă, **indivizibilă și de**

*fapt si de drept, de acea instanță și de acel judecător în competența cărora ea este dată prin lege, de către instanța care a **inceput mai înainte** judecarea cauzei, adică judecătoria Chisinau, sediul Centru, aceasta în mod imperativ, fără alternativă, fiind o condiție a procesului echitabil, că persoana nu poate fi umilită în mai multe proceduri paralele, procesul cel mai echitabil fiind o singura judecată, care doar așa prin definiție, poate fi realizat cel mai rapid, cel mai complet si sub toate aspectele, complet, adica cu privire la toate acuzatiile pendinte, fiind clar ca doar o singura procedura poate atinge si cel mai rezonabil termen de judecare, si deopotrivă, dacă sunt cel puțin doua proceduri separate sau paralele, cel puțin in unul acuzatia se aduce cu intirziere, astronomic mai tîziu decit în prima, cind una dintre acelea este lasata in nelucrare, așa că termenul de judecare, se dubleaza, cu atit mai mult ca in speta, probatoriul este acelasi, si va urma ca unele si aceleasi materiale, să se examineze cel puțin de doua ori, precum si majoritatea pretinsilor martori sa fie audiati, cel puțin de doua ori, cel puțin pentru judecarea acesiasi cauze se antreneaza nu un singur judecator, și nu un compet din 3 judecatori, ci cel puțin 6, doar in prima instanță, iata de ce instanțele naționale sunt supra încărcate, iata de ce cu privire la același caz și aceleasi probe, se dau diferite interpretari juridice, pe care deja le avem pe unul din pretinsele episoade incriminate, în care în trei hotariri judiciare definitive au fost adoptate diferite solutii, inclusiv pedepse absolut neadevrate si ne proportionale, ceea ce mai denotă și o incertitudine juridică, bazata pe presupuneri, și lipsa probatoriului sificient pentru a convinge *observatorul independent*, de aceiasi solutie. (a se vedea dosarul, nr.1-707/15 in privinta lui Curioglo Ion Ion, sentința Judecătoriei Botanica din 29.11.2016, decizia Curtii de apel Chisinau din 08 iulie 2017, dosarul, nr. 1-413/2015 in privinta lui Tulum Victor, sentința Judecătoriei Botanica din 16 mai 2016, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 si decizia Curtii Supreme din 26 aprilie 2017, și dosarul, nr. 1-239/2015 in privinta lui Stegărescu Simion, Hîrciială Ruslan si Procop Viorel, sentința Judecătoriei Botanica din 18 martie 2016, deciziile Curtii de Apel Chișinău, din 12 ianuarie 2018 si 6 iunie 2019, deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, din 12 iunie 2018 si 22 ianuarie 2020)*

5. În altă ordine de idei, cît Codul de procedură penală în redacția Legii din 24 martie 1961, atit și alineatele (1) - (3) art. 42 Cod procedură penală, în vigoare, pornesc de la ideea că constituie *conexitate* (Raport între două sau mai multe pricini care au un obiect înrudit²) și *indivizibilității de drept* a cauzelor penale la faza urmărire penală, fiind astfel toate cazurile prevăzute expres, astfel, legea de la sine stabilește că în condițiile menționate, cauzele penale au legătură între ele și **deja legal sînt conexe procesual** (legate, conexate), ele în baza prevederilor legale urmează a fi “conexate fizic”, fără a se emite un act procesual, fie și prin ordonanța procurorului, care se emitea în virtutea normei generale, prevazute la art. 255 Cod procedura penală, pentru că de la punerea în aplicare a Codului de procedură penală nr.122-XV din 14 martie 2003 si pînă la introducerea prin Legea nr. 264 din 28-07-2006 a art. 279¹, nu erau careva probleme privind “conexarea și disjungerea cauzelor penale” la faza urmarire penală, deoarece se aplicau principiile conceptuale expuse în alineatele (1)-(3) art. 42 Cod procedură penală, la care deja ne-am referit, inclusiv cele unanim recunoscute și **sistemul a funcționat normal**, nu au apărut careva probeme principiale, doar dacă se vroiau conforturi personale, de simplificare a posibilității de a utiliza sistemul in favoarea părții acuzarii, de acea anume Procuratura Generala a si fost inițiatorul modificarilor operate prin Legea nr. 264 din 28-07-2006, pentru a-si atinge un confort instituțional si a face pasibile ulterioarele abuzuri, însă introducerea art. 279¹, **nu a modificat principiile conceptuale**, privind *conexitatea și indivizibilitatea de drept*, care nu admit vre-o imixtiune a procurorului sau a altor factori decesivi, așa sa provocat o *contradictie între aceste institute*, sigur ca valoare majora are anume situațiile *de drept*, rezultind ca **fără o normă punte, fără a se institui o exceptie de la regula de baza, o corelatie excepțională între aceste doua instituții de drept**, nu se poate aplica discreția procurorului, antagonistă principiului imperativ privind *conexitatea si indivizibilitatea de drept*, pentru a depăși aceasta stare *de drept imperativă* si fără careva exceptii corelate.

5.1. Tot cu titlu de concretizare se mai mentioneaza că și Codul de procedură penală în redacția Legii din 24 martie 1961, și principiile de drept unanim recunoscute contin și impun ideea imperativă privind *conexitatea si indivizibilitatea de drept*, ca dacă o persoană sau un grup de persoane sunt

² DEX, pag.210

cercetate că au comis mai multe infracțiuni, fapt cunoscut organului de urmarire penală, atunci potrivit pct. 18 din Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 9 din 29 aprilie 2016 privind modul de executare a Hotărârii Curții Constituționale nr.3 din 23 februarie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a alineatelor (3), (5), (8) și (9) ale articolului 186 din Codul de procedură penală (termenul arestului preventiv) Sesizarea 35g/2016; *Constituția obligă înfăptuirea justiției fără întârziere, fără întârziere* în toate cazele pendinte organului de urmarire penale. Totodată este axiomatic că cea mai cu *fără întârziere*, este situația în care **justitia se face concomitent** pe toate „*acuzățiile în materie penală*”, fără lasarea ordinara a unei proceduri pentru a o desfasura pe cea laltă, fapt care impune si repetarea inevitabilă a acelorasi proceduri consecvente în fiecare caz separat, si paralel, lasarea fără lucrare a unor părți din „*acuzățiile în materie penală*”, ca mai apoi sa se revina la această „*acuzăție în materie penală*”, ilegal si abuziv separată si lasată fără miscare pentru perioada vizată, fără ca invinuitului măcar să i se aduca la cunostinta **de îndată si concomitent în întregime tot ansamblul „acuzăției în materie penală”, care aplanează în privința sa si referitor la care, paralel fără „notificarea oficială”,** statul concomitent pe toate pretinsele capete de acuzare, totusi continua „*repercusiunile importante pentru situația (persoanei)*” (*Ibrahim și alții v. Regatul Unit, [MC], hotărârea din 13 septembrie 2016, § 249; Simeonovi v. Bulgaria, [MC], hotărârea din 12 mai 2017, § 110*), fără ca persoana sa cunoasca **ca mai sunt și alte pretense „acuzății în materie penală”, despre care statul in persoana procurorului, prin șiretlicuri se abține de a notifica persoana vizată, prin ce precum am mai menționat,** în mod evident se mai incalcă si § 3 lit a) art. 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, care garantează dreptul de a fi informat, **în termenul cel mai scurt..., pe toate pretinsele capete de acuzare, fără lasarea unora pentru mai apoi.**

5.2. Istoric problema cercetării concomitente si adoptării unei singure solutii pentru toate prtinsele capete de acuzare cunoscute statului si investigate la moment față de o persoana sau un grup de persoane, și necesitatea unei pasibile abateri de la acest principiu, printr-o eventuală *separare* a cauzelor *indivizibile de drept* a mai apărut odată cu punerea în aplicare la data de 29-07-1994 a **Constituției Republicii Moldova, care pentru prima oară, prin alineatul (4) art. 25 a stabilit** că termenul arestării poate fi prelungit, cel mult pînă la 12 luni, ceea ce la momentul neasteptat, puneă dificultăți în cercetarea sub toate aspectele si completă a cauzelor penale pendinte, cu **privire la mai multe persoane si cu privire la mai multe erisoade**, și totusi atunci după adoptarea Constituției, nu sa mers pe șiretlicuri, ci prin pct. 19 din Legea nr. 258 din 03-11-1994 **pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală**, redacția din 24 martie 1961, au fost operate mdificari legale în **articolul 113, care sa completat cu alineatul patru, cu următorul cuprins:** "*Dacă Procurorul General și locțiitorul lui au confirmat că probele adunate în privința unei persoane concrete referitor la episoade aparte ale pricinii sînt suficiente pentru întocmirea unei încheieri de acuzare, ei sînt în drept să dea indicație scrisă privitoare la terminarea cercetării și trimiterea dosarului în judecată referitor la aceste episoade. În acest caz instanța de judecată examinează pricina în limitele acuzării formulate. Examinarea altor episoade ale pricinii se efectuează în conformitate cu prezentul Cod.*"

5.3. Iata așa **ca si exceptie, clar, legal si previzibil, dar si controlabil, doar Procurorul General și locțiitorul lui, nu oricine și nu oricind, cu atit mai mult, prin tertipuri si abuzuri imprevizibile, atunci sa admis** posibilitatea depășirii principiului *indivizibilității de drept* a cauzei penale, pe un sir de episoade, cu posibilitatea trimerii în instanță spre examinare, macar a unor episoade si a se decide o eventuală condamnare în termenul de 12 luni constituțional de aflare in arest, dar nu prelungirea in continuu a arestului preventiv, fără o condamnare, chipurile pe un alt capat de acuzare?!

5.4. Cu alte cuvinte, să nu ne amăgim cu naivitatea "inventiilor" de ultima ora, care în conținut este o manipulare, fiind imperativ legal că dacă ne referim la diferite acuzații pendinte în privința unei persoane sau a unui grup de persoane, oricum *de drept* se impune ca în toate acestea, *fără întârziere*, sa fie efectuată cît *cercetarea*, atit și *înfăptuirea justiției*, ceea ce firesc poate fi atins doar **daca se face concomitent și într-o singură procedura**, iată de ce alin. (2) si alin. (3) art. 43 Cod procedură penală, specifică si faptul că în cazurile de indivizibilitate a cauzelor penale, precum și în cele de conexitate, cauzele, dacă ele au fost depuse în prima instanță de judecată, se **conexează de către aceasta chiar și după casarea hotărîrilor asupra lor și remiterea cauzelor de către instanța de recurs pentru rejudecare.**

Cauzele se conexează și de către instanțele de apel sau de recurs de același grad dacă se află în același stadiu de judecată, or este și absurd că procurorul avînd cunostina de faptul ca persoana ar mai fi comis și alte infractiuni, cu atit mai mult cînd este vorba de alte episoade ale infractiunii prelungite sau ale cumulului ideal de infractiuni, totusi contrar principiului *indivizibilității de drept*, în loc să asigure *cercetarea tuturor acestora sub toate aspectele si completă*, el tainuie acest fapt și finiseaza urmariri penale separate, unele se trimit in instanță, altele se lasa la îndămînă, astfel se admite abuz si chiar santaj, cel mai grav este că în toate aceste acuzatii **nu se indeplineste obligația pozitivă** a organului de urmărire penală si a procurorului de **a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei** (fiecare separat si in comun a tuturor-n.m.), de a *evidenția toate circumstanțele* care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, în fiecare separat si in comun în toate cauzele, cît și cele care îl dezvinovătesc.

6. Cu privire la neconstituționalitatea alin. (6) art. 312 Cod procedură penală, care în viziunea motivată a părții apărării, pe lingă faptul că nu are *claritate si previzibilitate* privind momentul în care urmeaza a fi aplicat, fiind evident că aceasta cosntituie o modalitate de substituire a examinarii în fond a recrusului atunci cind nu are ros in lipsa materialelor cauzei, fiind o sanctiune a nulitatii a unie astfel de examinari, care apriori este ineficienta, si doar conduce la incalcarea termenului rezunabil, care nu are rost a fi irosit în zadar, astfel urmarea omisiunilor legislativului, ar rezulta ca instant nu ar avea obligația de a asigura un control *eficient si rezultativ* al temeiurilor abordate de apărare, ca urmare *volens nolens*, anume datorită imprevizibilității normei contestate, instanța de judecată **nici nu are nici obligația să-și motiveze deciziile, fără argumente "stereotipe, abstracte, precum și contradictorii"**.

6.1. Din aceste considerente si urmare a formalității legale, *ab inițio*, se exercită control judecătoresc *iluzoriu, theoretic si formal*, aceasta pentru că legea contestată, imprevizibil cuprinde formule generale, toate acestea desi Curtea Europeană **în conformitate cu practica sa constantă, inclusiv expusă în cauza Prince Hans-Adam II de Liechtenstein vs Allemagne** din 12 iulie 2001, a menționat, că statele *semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații*, ceea ce deopotrivă, **cu desavirsire nu acorda norma contestată**, care nu conține nici la un nivel minim careva garantii contra abuzului, contra arbitrariului, ceea ce denotă că normele vizate contravin cît art. 4 și 23 atit si art. 25 si 26 din Constituția Republicii Moldova.

7. **În sustinerea celor relatate** pornim și de la constatările principiale ale Curții Constituționale expuse în Hotărîrea nr. 7g din 23 februarie 2016, că procesul penal trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi, *„legalitatea, prezumția nevinovăției, principiul aflării adevărului, principiul oficialității, garantarea libertății și siguranței persoanei, garantarea dreptului la apărare, dreptul la un proces echitabil, egalitatea părților în proces”*.

7.1. **Cu referire** la posibilitatea limitarii drepturilor conventionale, pornim de la principiul **legalității** procesului penal, proclamat în articolul 7 Cod procedură penală, care imperativ stipulează *că procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Moldova este parte, cu prevederile Constituției și ale Codul de procedură penală*, ceea ce înseamnă **că și activitatea organelor represive, inclusiv a procurorului, după caz si a instanței de judecată, urmează a fi desfășurată în strictă conformitate cu principiile și normele dreptului internațional**, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale Codului de procedură penală, prin urmare, prezintă interes în ce măsură au fost și vor fi respectate prevederile legale la îndeplinirea actelor procedurale contestate.

7.2. Din aceste considerente, argumentarea prezentei cereri are loc inclusiv prin prisma Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (Convenție), or în conformitate cu art. 4 alin. (2) din Constituție, Hotărîrea Curții Constituționale nr. 55 din 14.10.1999 și Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 17 din 19.06.2000, Convenția face parte din sistemul legal intern și respectiv urmează a fi aplicată direct ca și orice altă lege **cu excepția că, Convenția are prioritate față de restul legilor care îi contravin**.

7.3. Altfel spus, nimeni nu poate fi limitat de drepturile și libertățile sale, fără o cauză publică, pentru că conform alineatelor (1) și (2) art. 4 din Constituție, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte, iar pentru a priva, sau limita o persoană de drepturile sau libertățile fundamentale ale omului este importantă o serie de condiții, care urmează a fi respectate în sens strict, ne fiind pasibila o interpretare extensiv defavorabilă. Este necesar ca limitarea să fie prevăzută de lege și proporțională garanțiilor acordate de art. 54 din Constituție, care stipulează că exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund (prin proportionalitatea sa-n.m) normelor unanim recunoscute ale dreptului și sînt necesare în interesele majore, expres legale, or sub aspectul principiului contradictorialității și echității, problema vizată ar putea fi soluționată, doar dacă legea ar reglementa aceasta procedura în anumite condiții restrinse și doar de către un alt judecător, sau complet de judecată, decît cel care judeca cauza în fond, analogic ca și procedura de examinare a cererii de recuzare a judecătorului/completului, ce judeca cauza.

8. În Hotărîrea Curții Constituționale nr. 8 din 20.05.2013, Înalta Curte a menționat că, legalitatea, ca principiu de bază a statului de drept presupune conformitatea normei sau a actului de procedură privind edictarea normelor juridice. Comportamentul legal vizează atît activitatea de legiferare a Parlamentului, cît și stabilirea normelor interne de organizare și funcționare, care au o conexiune directă cu procesul legiferării.

8.1. Prin Hotărîrea nr. 14 din 27.05.2014 (§§ 78-84), Înalta Curte a reținut că legea ... *constituie un ansamblu de reguli juridice, formulate într-o manieră clară, concisă și precisă.*

79. În Raportul Comisiei de la Veneția privind preeminența dreptului (adoptat la cea de-a 86-a sesiune plenară, 25-26 martie 2011) s-a stabilit: „47. Parlamentul nu poate deroga de la drepturile fundamentale adoptînd texte ambigue de legi. Cetățenii trebuie să se bucure de o protecție juridică esențială în fața statului și instituțiilor sale.”

80. Curtea menționează că, potrivit articolului 23 din Constituție, statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, făcînd accesibile în acest sens toate legile.

84. *Formulele generale și abstracte într-un caz concret pot afecta funcționalitatea legii, aplicarea ei coerentă și sistemică, ceea ce ar denatura principiul calității legii.*

8.2. Prin Hotărîrea nr. 13 din 15.05.2015 (§§ 105-109), Înalta Curte a reiterat:

„105. ... că articolul 23 alin. (2) din Constituție pune în sarcina statului obligația de a face accesibile toate legile și actele normative. Deși articolul 23 din Constituție cuprinde expres doar criteriul de accesibilitate și claritate al legii, Curtea, prin jurisprudența sa, a reținut că normele adoptate de autoritățile publice urmează a fi și suficient de precise și previzibile.

106. Curtea reține că potrivit jurisprudenței Curții Europene: „O normă este accesibilă și previzibilă numai atunci cînd este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane să își corecteze conduita și să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-o normă. [...] legea trebuie să fie accesibilă într-un mod adecvat: cetățeanul trebuie să aibă un indiciu adecvat, în circumstanțe concrete, asupra reglementărilor legale aplicabile [...]” (cauza Silver vs Regatul Unit, hotărîrea din 25 martie 1983).

107. Totodată, în jurisprudența sa Curtea Europeană a statuat că: „[...] odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență pentru a evita pe cît este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții [...]” (cauza Păduraru vs România, hotărîrea din 1 decembrie 2005).

108. Curtea menționează că orice act normativ trebuie să respecte principiile și normele constituționale, precum și exigențele de tehnică legislativă, menite să asigure claritatea, previzibilitatea, predictibilitatea și accesibilitatea actului. Legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă, să prevadă elementele ce disting particularitățile lor.

109. Curtea reține că, prin reglementările de tehnică legislativă, legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvată ale fiecărui act normativ. Respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, avînd claritatea și previzibilitatea necesară.

V. Prevederi relevante din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

În baza hotărârii menționate, Curtea Constituțională a hotărât:

în sensul art. 135 alin.(1) lit. a) și g) coroborat cu art.20, 115, 116 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:

- 1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin.1 lit.a) din Constituție;
- 2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- 3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- 4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

-Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea hotărârii, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a art. 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituție.

V-I. Prevederi relevante din Constituția Republicii Moldova:

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 25

Libertatea individuală și siguranța persoanei

(1) Libertatea individuală și siguranța persoanei sînt inviolabile.

(2) Percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sînt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.

(3) Reținerea nu poate depăși 72 de ore.

(4) Arestarea se face în temeiul unui mandat, emis de judecător, pentru o durată de cel mult 30 de zile. Asupra legalității mandatului se poate depune recurs, în condițiile legii, în instanța

judecătorească ierarhic superioară. Termenul arestării poate fi prelungit numai de către judecător sau de către instanța judecătorească, în condițiile legii, cel mult pînă la 12 luni.

(5) Celui reținut sau arestat i se aduc de îndată la cunoștință motivele reținerii sau ale arestării, iar învinuirea - în cel mai scurt termen; motivele reținerii și învinuirea se aduc la cunoștință numai în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu.

(6) Eliberarea celui reținut sau arestat este obligatorie dacă motivele reținerii sau arestării au dispărut.

Articolul 26 Dreptul la apărare

(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

V-II. Prevederi relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului:

Preambul

Guvernele semnatare, membre ale Consiliului European,
...hotărâte, în calitatea lor de guverne ale statelor europene animate de același spirit și având un patrimoniu comun de idealuri și de tradiții politice, de respect al libertății și de **preeminență a dreptului**, să ia primele măsuri menite să asigure garantarea colectivă a anumitor drepturi enunțate în Declarația Universală, au convenit asupra celor ce urmează:

Articolul 1

Obligația de a respecta drepturile omului

Înaltele Părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al prezentei Convenții:

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a **cauzei sale**, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra **încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil**, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori a securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Articolul 13

Dreptul la un recurs efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

V-III. Prevederi relevante ale Codului de procedură penală Articolul 7. Legalitatea procesului penal

(1) Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

(6) Hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sînt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

(8) Hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sînt obligatorii pentru organele de urmărire penale, procurori și instanțele de judecată.

Articolul 24. Principiul contradictorialității în procesul penal

(1) Urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sînt separate și se efectuează de diferite organe și persoane.

(2) Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, **nu se manifestă în favoarea** acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

(3) Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

(4) Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

Articolul 27. Libera apreciere a probelor

(1) Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

(2) Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

Articolul 42. Competența în caz de indivizibilitate sau conexitate a cauzelor penale

(1) În caz de indivizibilitate sau de conexitate a cauzelor penale, judecata în primă instanță, dacă are loc în același timp pentru toate faptele și pentru toți făptuitorii, se efectuează de aceeași instanță.

(2) Constituie indivizibilitate a cauzelor penale cazurile în care la săvîrșirea unei infracțiuni au participat mai multe persoane, cînd două sau mai multe infracțiuni au fost săvîrșite prin aceeași faptă ori în cazul unei infracțiuni continue sau prelungite.

(3) Constituie conexitate a cauzelor penale cazurile:

1) cînd două sau mai multe infracțiuni sînt săvîrșite prin fapte diferite de una sau mai multe persoane împreună, în același timp și în același loc;

2) cînd două sau mai multe infracțiuni sînt săvîrșite de aceeași persoană în timp diferit ori în loc diferit;

3) cînd o infracțiune este săvîrșită pentru a pregăti, a înlesni sau a ascunde comiterea altei infracțiuni ori este săvîrșită pentru a înlesni sau a asigura absolvirea de răspundere penală a făptuitorului altei infracțiuni;

4) cînd între două sau mai multe infracțiuni există legătură și conexarea cauzelor se impune pentru buna desfășurare a justiției.

(4) În caz de conexare a unor cauze privitoare la mai multe persoane învinuite de săvîrșirea infracțiunilor în raza de activitate a diferitor instanțe de grad egal sau privitoare la o singură persoană învinuită de săvîrșirea cîtorva infracțiuni, dacă aceste cauze sînt de competența a două sau cîtorva instanțe de judecată de grad egal, procesul se judecă de instanța care a fost prima sesizată privind judecarea cauzei.

(5) Dacă o persoană sau un grup de persoane sînt învinuite de săvîrșirea unei singure sau a cîtorva infracțiuni și cauza referitoare la unul din învinuiți sau la una din infracțiuni este de competența unei instanțe ierarhic superioare, procesul se judecă în întregime de instanța ierarhic superioară.

(7) Conexarea cauzelor se admite de către instanța de judecată respectivă în cazul în care acțiunile incriminate nu necesită o încadrare juridică mai gravă, iar la cererea procurorului și în celelalte cazuri – pentru modificarea acuzării în sensul agravării.

(8) În cazul în care infracțiunea a fost săvîrșită de două sau mai multe persoane, instanța de judecată

poate dispune indivizibilitatea cauzei, dacă aceasta este necesară pentru buna desfășurare a justiției în termene rezonabile și dacă aceasta nu va împiedica respectarea drepturilor părților.

Articolul 43. Instanța competentă de a conexe cauzele penale

(1) Conexarea cauzelor se decide de către instanța căreia îi revine competența de judecată conform prevederilor art.42.

(2) În cazurile de indivizibilitate a cauzelor penale, precum și în cele de conexitate, cauzele, dacă ele au fost depuse în prima instanță de judecată, se conexează de către aceasta chiar și după casarea hotărârilor asupra lor și remiterea cauzelor de către instanța de recurs pentru rejudecare.

(3) Cauzele se conexează și de către instanțele de apel sau de recurs de același grad dacă se află în același stadiu de judecată.

Articolul 186. Termenul ținării persoanei în stare de arest și prelungirea lui

(1) Termenul ținării persoanei în stare de arest curge de la momentul privării persoanei de libertate la reținerea ei, iar în cazul în care ea nu a fost reținută – de la momentul executării hotărârii judecătorești privind aplicarea acestei măsuri preventive.

(2) Perioada de ținere în arest a învinuitului, inculpatului nu poate depăși un termen rezonabil, stabilit în funcție de complexitatea investigațiilor necesare pentru descoperirea adevărului și ținând cont de obligația de celeritate în soluționarea cauzei penale în care învinuitul sau inculpatul este ținut în stare de arest.

(3) Arestul se dispune pentru un termen de cel mult 30 de zile.

(4) Termenul arestului poate fi prelungit doar atunci când alte măsuri preventive neprivative de libertate nu sînt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestului preventiv și și-au păstrat actualitatea condițiile și criteriile stipulate la art. 175, 176 și 185.

(5) Fiecare perioadă cu care se prelungeste arestul preventiv se stabilește cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (2), dar nu poate depăși termenul de 30 de zile.

(6) În privința aceleiași fapte și aceleiași persoane, arestul poate fi aplicat, pentru ambele faze ale procesului penal, pe un termen de cel mult 12 luni cumulativ, pînă la pronunțarea sentinței de către instanța de fond. În termenul de ținere a învinuitului, inculpatului în stare de arest se include timpul în care

1) a fost reținută și arestată preventiv;

2) a fost sub arest la domiciliu;

3) s-a aflat într-o instituție medicală, la decizia judecătorului de instrucție sau a instanței, pentru expertiză judiciară în condiții de staționar, precum și la tratament, în urma aplicării în privința ei a măsurilor de constrîngere cu caracter medical.

(7) În perioada de examinare a cauzei transmise la rejudecare în primă instanță, arestul poate fi dispus pînă la emiterea unei noi sentințe, ținînd cont de durata de ținere în stare de arest a inculpatului pînă la pronunțarea sentinței de către instanța de fond și de termenul total stabilit la alin. (6).

(8) Pentru învinuții, inculpații minori durata totală de ținere în stare de arest preventiv nu poate depăși termenul de 8 luni.

(9) Prolungirea termenului de arest preventiv se dispune cu respectarea condițiilor stabilite de prezentul cod pentru aplicarea inițială a măsurii de arest preventiv. Suplimentar, la soluționarea demersului privind prelungirea termenului de arest preventiv, judecătorul de instrucție sau, după caz, instanța de judecată are obligația să examineze dacă, pentru înlăturarea riscurilor ce au determinat aplicarea măsurii de arest preventiv, este suficientă aplicarea altor măsuri preventive neprivative de libertate și dacă există sau nu temeiuri relevante și suficiente pentru prelungirea măsurii de arest preventiv.

(10) Prolungirea duratei de arestare preventivă se decide de către judecătorul de instrucție din circumscripția în raza teritorială a căreia se efectuează urmărirea penală sau de către instanța de judecată care examinează cauza, în baza demersului procurorului. În cazul în care, din motive întemeiate, instanța de judecată, în procedura căreia se află cauza penală, este în imposibilitate să soluționeze demersul privind prelungirea arestului preventiv, acesta se distribuie, în ordinea stabilită, unui alt judecător.

(10¹) Demersul procurorului de prelungire a termenului arestării preventive urmează a fi încuviințat în scris de către:

1) procurorul ierarhic superior – în cazul în care se solicită prelungirea arestării preventive pentru un termen mai mare de 3 luni și, respectiv, pentru un termen mai mare de 2 luni, în cazul minorilor;

2) Procurorul General sau de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General – în cazul în care se solicită prelungirea arestării preventive pentru un termen mai mare de 6 luni și, respectiv, pentru un termen mai mare de 4 luni, în cazul minorilor.

(11) Hotărîrea judecătorească de prelungire a duratei de arestare preventivă poate fi atacată cu recurs în instanța ierarhic superioară. Atacarea hotărîrii nu suspendă examinarea cauzei penale.

(12) Urmărirea penală în cauzele penale în care sînt învinuiți arestații preventiv se desfășoară de urgență și în mod preferențial.

Articolul 312. Controlul judiciar al legalității încheierii privind măsurile preventive aplicate și prelungirea duratei lor (...).

(4) La deschiderea ședinței de judecată în instanța de recurs, președintele ședinței anunță ce recurs va fi examinat, concretizează dacă persoanelor prezente la ședință le sînt clare drepturile și obligațiile lor. După aceea recurentul, dacă participă la ședință, argumentează recursul, apoi sînt audiate celelalte persoane prezente în ședință. Desfășurarea ședinței de judecată se consemnează în procesul-verbal, întocmit în condițiile prevăzute la art. 336, care se aplică în modul corespunzător. Controlul judiciar se efectuează în limita materialelor prezentate de procuror și examinate de către judecătorul de instrucție, cu participarea părții apărării. În cazuri excepționale cînd au apărut circumstanțe inexistente la momentul examinării demersului de către judecătorul de instrucție, instanța de recurs, la cererea părților, poate să examineze și alte materiale, asigurînd în prealabil părților posibilitatea și timpul necesar de a lua cunoștință de acestea și de a se expune pe marginea lor.

(5) În urma controlului judiciar efectuat, instanța de recurs pronunță una din următoarele decizii:

1) admite recursul prin:

a) anularea măsurii preventive dispuse de judecătorul de instrucție sau anularea prelungirii duratei acesteia și, dacă este cazul, eliberarea persoanei de sub arest;

b) aplicarea măsurii preventive respective care a fost respinsă de judecătorul de instrucție, cu eliberarea ori de prelungire a arestării, sau aplicarea unei alte măsuri preventive, la alegerea instanței de recurs, însă nu mai aspră decît cea solicitată în demersul procurorului, sau cu prelungirea duratei măsurii respective;

2) respinge recursul.

(6) În cazul în care în ședința de judecată nu au fost prezentate materiale ce confirmă legalitatea aplicării măsurii preventive respective sau prelungirii duratei ei, instanța de recurs pronunță decizia de anulare a măsurii preventive dispuse sau, după caz, a prelungirii duratei ei și eliberează persoana reținută sau arestată.

(...).

VI. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORULUI SESIZĂRII:

Pornind de la cele expuse considerăm că:

- alineatul (6) art. 186 și alineatul (6) art. 312 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, nu sunt în corespundere cu articolele 4, 23, 25 și 26 din Constituția Republicii Moldova, respectiv în coformitate cu alineatul (1) litera a) articolul 135 din Constituția Republicii Moldova, litera a) alineatul (1) articolul 4 al Legii cu privire la Curtea Constituțională și litera a), alineatul (1) articolul 4 din Codul jurisdicției constituționale;

SOLICITĂM:

1. Primirea spre examinare a prezentei sesizări și includerea ei pe ordinea de zi a Curții Constituționale.

2. Exercițarea controlului constituționalității alineatului (6) art. 186 și alineatului (6) art. 312 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, în vederea corespunderii cu articolele din Constituția Republicii Moldova.

VII. DOCUMENTELE ANEXATE:

Anexă: materialele relevante ale cauzei penale, cel puțin cele 4 noi noi volume, **formate post factum** și expediate în instanța de recurs chipurile pentru examinarea recursurilor părții apărării împotriva Încheierilor și a mandatele de prelungire a arestului, **din 27 ianuarie, 26 februarie, 27 martie și 24 aprilie 2020, emise în cauza penală vizată**, urmînd a fi prezentate de către instanța de judecată. Ssuplicitar separat anexam ordonanța de recunostere în calitate de învinuit din cauza penală, nr. 222871, expusa la data de 21 iunie 2017, de către anchetatorul, Bolotov A.I., în care se expun precizarile apărării cu privire la episoadele "separate" și în care cauză, copia ordonanței de pornire a cauzei penale nr. 2015790141, și a actului de autosesizare, copia învinuirii din 30 mai și din 03 octombrie 2018, și din 23 septembrie 2019, copia unor demersuri ale procurorului și așa zisele anexe, care confirmă ca practic de fiecare dată, pe parcursul a aproape 3 ani de detentie, în "confirmarea" a "necesității" arestului se prezentau ordonanța de recunostere în calitate de învinuit din data de 21 iunie 2017 și alte materiale din cauza penală, nr. 222871, ordonanța de preluare a urmării penale din 01 februarie 2019 și alte materiale care desi sunt indivizibile, au fost separate în cel puțin trei pretense cauze penale, copia demersului din 23 aprilie 2019 repartizat dnei judecătoare Ludmila Barbos, a declarației de abținere, și a Încheierii definitive a judecatorului Sandu Victor, care a admis aceasta cerere de abținere, copia scrisorilor ministrului de interne, dl Pavel Voicu către CNA și ministrul de justiție din 16 și 23 decembrie 2019, nr. 18386 și respectiv nr.8973, copia "*scrisorilor*" din data de 25 martie 2020, ce confirmă "*monitorizare*" permanent a instanței, expediate în adresa Procuraturii Generale, Consiliului Superior al Magistraturii și Uniunii Avocaților, copia Sesizării *privind declinarea competenței* depusă la Curtea de Apel Chișinău la data de 24 februarie 2010, și a anexelor la ea, copia scrisorilor ce expun prejudecata și poziția personală a dlui Iurie Iordan, Președinte al Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău, critica acesteia și Sesizarea repetată, copia indicațiilor metodice ale PG nr. II-14d/09-4717 din 18.08.2009, care specifică modalitatea de preluare a urmării penale în cazurile în care pretinsa infracțiune a fost comisă peste hotarele Republicii Moldova.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declarăm pe onoare ca informațiile care figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte și corespund convingerii personale și libertății de exprimare.

Cu profund respect,
AUTORUL SESIZĂRII

Oleg Pruteanu *Oleg Pruteanu*

Avocatul

Gheorghe MALIC

ÎN CHEIERE

În numele Legii

15 mai 2020

mun. Chişinău

Colegiul Penal al Curţii de Apel Chişinău, în componenţa:

Preşedintele şedinţei de judecată

Negru Maria

Judecătorii

Lîsîi Ghenadie şi Bulhac Ion

Grefier

Benderschi Maxim

Cu participarea:

Procurorului

Ştefîrţa Dumitru

Avocaţilor

Malic Gheorghe

Raievschi Ala

Inculpatului (prin intermediul teleconferinţei)

Pruteanu Oleg Gheorghii

a judecat în şedinţă deschisă sesizarea privind ridicarea excepţiei de neconstituţionalitate înaintată de către inculpatul Pruteanu Oleg Gheorghii şi avocatul Malic Gheorghe în interesele inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, privind verificarea constituţionalităţii prevederilor art. 186 alin. (6) şi art. 312 alin. (6) din Codul de procedură penală, prin prisma prevederilor art. art. 4, 23, 25 şi 26 din Constituţia Republicii Moldova, în cauza penală în ordine de recurs, la recursul comun al avocaţilor Malic Gheorghe şi Raievschi Ala în interesele inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, declarat împotriva încheierii Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2020, prin care a fost admis demersul procurorului privind prelungirea măsurii preventive, s-a respins cererea apărării privind revocarea măsurii preventive şi s-a prelungit măsura preventivă - arestarea preventivă în privinţa inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, născut la 07.03.1977, pe un termen de 30 de zile.

Procedura de citare a părţilor a fost îndeplinită,-

CONSTATĂ:

1. La 20 ianuarie 2020, în Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani, a parvenit cauza penală de învinuire a lui Pruteanu Oleg Gheorghii, în comiterea infracţiunilor prevăzute de art.art.42, 47, 217¹ alin.(4) lit. b) şi art.art.42, 47, 248 alin.(5) lit. b) din Codul penal.
2. Potrivit procesului-verbal de reţinere din 20.09.2019, inculpatul Pruteanu Oleg Gheorghii a fost reţinut de facto la 20.09.2019, ora 21:05, în cauza penală nr.2019670060.
3. Prin încheierea Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana din 23.09.2019, în privinţa inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, a fost aplicată măsura preventivă, „arestarea preventivă”, pe un termen de 30 de zile, cu calcularea termenului din momentul reţinerii, adică din data de 20.09.2019, ora 21:05.
4. Iar, prin încheierea Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana din 15.10.2019, în privinţa inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, a fost prelungită măsura preventivă, „arestarea preventivă”, pe un termen de 30 de zile, până 14.11.2019, ora 21:05.
5. Prin încheierea Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana din 14.11.2019, în privinţa inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, a fost prelungită măsura preventivă - „arestarea preventivă”, pe un termen de 25 de zile, până 09.12.2019, ora 21:05.

6. Iar, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 06.12.2019, în privința inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, a fost prelungită măsura preventivă - „arestarea preventivă”, pe un termen de 25 de zile, până la data de 03.01.2020, ora 21:05.
7. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 03.01.2020, în privința inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, a fost prelungită măsura preventivă - „arestarea preventivă”, pe un termen de 25 de zile, până la data de 28.01.2020, ora 21:05.
8. La data de 20 ianuarie 2020, cauza penală nr.2019670060, de învinuire a lui Pruteanu Oleg Gheorghii în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.42, 47, 217¹ alin.(4) lit. b) și art.art.42, 47, 248 alin.(5) lit. b) din Codul penal a fost expeditată pentru examinare în fond către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.
9. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27.01.2020, în privința inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, a fost prelungită măsura preventivă - „arestarea preventivă”, pe un termen de 30 de zile, până la data de 27.02.2020, ora 21:05.
10. Iar, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26.02.2020, în privința inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, a fost prelungită măsura preventivă - „arestarea preventivă”, pe un termen de 30 de zile, până la data de 28.03.2020, ora 21:05.
11. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27.03.2020, în privința inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, a fost prelungită măsura preventivă - „arestarea preventivă”, pe un termen de 30 de zile, până la data de 27.04.2020, ora 21:05.
12. La 16 aprilie 2020, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ștefîrța Dumitru a înaintat un demers prin care solicită prelungirea măsurii preventive „arestarea preventivă” pentru o perioadă de 30 de zile, în privința inculpatului PRUTEANU Oleg Gheorghii.
13. În motivarea demersului procurorul a expus detaliat circumstanțele de fapt în care ar fi fost comise infracțiunile imputate inculpatului.
14. În susținerea demersului a indicat că Pruteanu Oleg Gheorghii a fost reținut la 20.09.2019, ora 21.05, termenul de deținere în stare de arest preventiv fiind prelungit până la 28.03.2020, ora 21:05 min.
15. În privința lui, există temeieri rezonabile și verosimile de comiterea infracțiunii imputate, condiție respectată conform prevederilor art. 176 din Codul de procedură penală.
16. Caracterul verosimil al învinuirii se probează prin circumstanțele de fapt constatate în cadrul urmăririi penale, expuse detaliat în rechizitoriu.
17. Consideră că la momentul înaintării demersului privind necesitatea prelungirii măsurii preventive - arestul preventiv în privința lui Pruteanu Oleg Gheorghii, se constată că riscurile și temeierile care au fost reținute la momentul aplicării măsurii preventive - arestul preventiv în privința lui cât și prelungirea acesteia, și-au păstrat actualitatea și valoarea lor probantă, astfel continuând să existe pe caz riscul de a comite noi infracțiuni, riscul de a împiedica buna desfășurare a examinării cauzei și aflarea adevărului, precum și riscul eschivării de la instanța de judecată.
18. Conform normelor de drept naționale și internaționale, ce reglementează dreptul persoanei la libertate și condițiile de restrângere a acestui drept, precum și

dispozițiilor legislației naționale cu privire la modul, condițiile și temeiul aplicării și prelungirii arestului preventiv, care la art.5 alin. (1) lit. c) a Convenției, prin care se garantează dreptul persoanei la libertate și la siguranță, stipulând, că nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșescă o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia.

19. În speță, acuzatorul de stat reieșind din circumstanțele de fapt și de drept stabilite în cadrul urmăririi penale, constată existența riscurilor menținerii în continuare a inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii în stare de arest preventiv.
20. Susține că riscul privind săvârșirea de noi infracțiuni se justifică prin faptul, că modul intenționat de comitere a infracțiunii imputate inculpatului, denotă că acesta dispune de abilitatea morală necesară pentru a întreprinde diverse fapte prejudiciabile în vederea împiedicării bunei desfășurări a justiției care pot fi calificate ca infracțiuni și anume prin faptul determinării martorilor incluși în lista probelor acuzării, de a da declarații false, favorabile lui în vederea examinării in juste a cauzei și astfel de a evita răspunderea penală pentru faptele infracționale imputate lui.
21. În ce privește riscul eschivării de la instanța de judecată, a susținut că acesta se justifică prin faptul că inculpatul Pruteanu Oleg Gheorghii dispune de surse financiare, pașaport, inclusiv deține cetățenia Federației Ruse, ce îi oferă posibilitatea traversării frontierei de stat a Republicii Moldova și ținând cont de evaluarea consecințelor survenite de către inculpat în coraport cu pedeapsa pentru comiterea infracțiunilor fiind de la 7 la 15 ani închisoare, și respectiv de 3 la 10 ani închisoare, se presupune în mod întemeiat prezența riscului eschivării de la instanța de judecată, în cazul în care va fi găsit vinovat de instanță pentru comiterea infracțiunilor incriminate.
22. În ce privește riscul privind împiedicarea bunei desfășurări a justiției a susținut că acesta se justifică prin faptul că cauza penală de învinuire a lui Pruteanu Oleg Gheorghii se află pe rolul instanței de judecată, nefiind începută cercetarea judecătorească, în cadrul căreia urmează a fi cercetate probele acuzării - audierea martorilor, ultimii fiind din cercul de cunoscuți ai inculpatului, iar în cazul aplicării unei măsuri non privative de libertate, se prezumă întemeiat că acesta îi va determina în vederea nedeclarării adevărului, circumstanțe care au importanță pentru justa soluționare a fondului cauzei, în concluzie ar influența asupra bunei desfășurări a judecării cauzei, astfel interesul particular al acestuia de a fi cercetat în stare de libertate neputând fi prioritar față de cel al societății.
23. Apreciază că riscurile care au fost avute în vedere la momentul aplicării și prelungirii măsurii preventive - arestul preventiv, în privința inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, subzistă în continuare, având în vedere gravitatea faptei săvârșite de numit, reliefată de modalitatea concretă în care s-a constatat că fapta a fost comisă, inculpatul manifestând un total dispreț față de norma legală și societate.
24. Din analiza dispozițiilor legale succesive pertinente în materia arestării preventive, respectiv cele înscrise în art. 175, 176 din Codul de procedură penală, cu luarea în considerare atât a naturii infracțiunilor imputate și a limitelor de pedeapsă cât și a circumstanțelor faptice și personalitatea inculpatului, procurorul

- a constatat că măsura arestării preventive în privința lui Pruteanu Oleg Gheorghii este proporțională cu gravitatea acuzațiilor penale aduse și, totodată, una necesară la acest moment procesual pentru buna derulare a procesului penal și înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.
25. Prin urmare consideră că deținerea în stare de arest al inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii va asigura buna desfășurare a judecării cauzei, pentru preîntâmpinarea eschivării acestuia de instanța de judecată, precum și persistării riscului de ingerință în normala derulare a procesului.
 26. Din materialele cauzei penale este evident faptul că inculpatul a săvârșit faptele imputate. Astfel, consideră că se atestă prezența cazului excepțional, care indică la necesitatea detenției preventive a acestuia.
 27. Susține că la înaintarea demersului privind necesitatea prelungirii arestului preventiv în privința numitului, acuzatorul de stat a ținut cont de caracterul prevederilor legislației în vigoare, gradul prejudiciabil al faptei incriminate, personalitatea inculpatului, vârsta acestuia, cât și starea sănătății, nefiind constatate careva deficiențe fizice sau psihice, ce ar împiedica la menținerea măsurii solicitate. Astfel, modul de viață a inculpatului poate să determine dificultăți la prezentarea acestuia în fața organelor de drept și asigurarea îndeplinirii obligațiilor sale procesuale.
 28. Pe cale de consecință, reieșind din argumentele invocate în demers și a materialelor cauzei penale, concluzionează că în prezent, actualitatea motivelor de prelungire a măsurii preventive arestului preventiv au prioritate, iar admiterea demersului va contribui la desfășurarea și finalizarea examinării cauzei în termen rezonabil.
 29. În urma celor menționate a solicitat admiterea demersului și prelungirea termenului măsurii preventive - arestul preventiv, în privința inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, născut la 07.03.1977, IDNP - 0960210894447, originar din Telenești, domiciliat mun. Chișinău, str. Academician Natalia Gheorghiu 32, ap. 32, cetățean al Republicii Moldova, studii medii (9 clase), anterior condamnat în Portugalia, cu eliberarea unui mandat judecătoresc în acest sens, în privința numitului, pe o durată de 30 (treizeci) zile, din data de 28.03.2020, ora 21:05.
 30. La data de 07 aprilie 2020, în cancelaria Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost înregistrată cererea înaintată de către apărătorul inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, avocatul Malic Gheorghe prin care solicită revocarea sau înlocuirea măsurii preventive „arestarea preventivă” aplicată în privința lui Pruteanu Oleg Gheorghii, cu o măsură preventivă mai ușoară.
 31. În motivarea cererii indică că în speță au intervenit noi împrejurări, și respectiv solicită, examinarea și admiterea cererii, care în virtutea alin.(1) art.247 din Cod de procedură penală, ar contribui la asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale părții apărării, invocând că conform alin.(2) și (3) art. 17, alin.(2) art.314, alin.(5) și (6) art.322 din Cod de procedură penală, instanța de judecata are obligația pozitivă să asigure inculpatului condiții indispensabile deplinei exercitări a drepturilor și intereselor legale ale acestuia.
 32. Revocarea în principiu a măsurii preventive „arestul preventiv”, ca fiind deja lipsită de sens, sau înlocuirea cu o măsură mai ușoară, inclusiv cu una alternativă „arestul la domiciliu” sau „liberarea provizorie sub control judiciar”, care potrivit poziției părții apărării vor asigura comportamentul corespunzător al inculpatului ca

victimă a abuzului procesual, care fiind anterior învinuit, la fel abuziv, de comiterea unei infracțiuni mult mai grave, prevăzute de art. 145 din Codul penal, și fiindu-i aplicat „arestul la domiciliu” nu sa eschivat și a participat la toate ședințele de judecata atâta timp cât a fost în liberate, actualmente fiind achitat.

33. Asigurarea dreptului la apărare, la general și în particular a drepturilor garantate de alin.(2) pct.22) art.66, alin.(1) pct.4) și 10), alin.(2) pct.3) art.68 din Cod de procedură penală, de art.53 alin.(1) lit. b) din Legea cu privire la avocatură, prin acordarea posibilității inculpatului și avocatului ales, de a lua cunoștință împreună și concomitent cu toate materialele cauzei penale, traduse în limba română în care se petrece acest proces, în câte volume a parvenit în instanță, deoarece procurorul a trimis cauza penală în instanță țară a asigura acest drept al apărării, astfel consideră că au fost încălcate grav mai multe garanții contra abuzului, inclusiv procesul echitabil, egalitatea armelor și dreptul la apărare.
34. Asigurarea dreptului la apărare, în particular, a drepturilor garantate de norme, deja citate și a obligației pozitive a statului, prin executarea de către instanță a alin.(4) art.24 din Cod de procedură penală și acordarea ajutorului părții apărării pentru administrarea probelor indispensabile apărării în vederea demonstrării încă odată a faptului că două pretinse cauze penale, aceasta, și nr. 12-1 -42721 - 25062018, aliată în gestiunea Judecătorei Chișinău (sediul Centru), sunt indivizibile, ne fiind pasibilă examinarea separată a lor, acestea fiind falsificate și truate, doar pentru a crea o aparenta a doua cauze diferite, pentru a inventa posibilitatea „ocolirii” art.25 din Constituție ce ține în arest îndelungat toate 4 persoane, 3-24 luni, iar Pruteanu Oleg Gheorghii este în arest preventiv 30 luni fără întrerupere pentru una și aceeași cauză falsificată, pentru ce se impune ca instanța să acorde ajutor și să ceară, de la, Procuratura Generală a Republicii Moldova să expedieze în adresa instanței, pentru cercetare în ședință de judecată, la examinarea cererii de revocare a măsurii preventive, o copie certificată de pe pretinsa „notă informativă”, din 4 octombrie 2018, ridicată în luna septembrie 2019 de către Procuratura Anticorupție în cadrul percheziției în biroul fostului Președinte al Curții Supreme de justiție, judecătorul Druță Ion, în care se face referire la dosarul gestionat de Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, în care erau judecați Pruteanu Oleg Gheorghii, împreună cu Slutu Roman, Corcodel Ion și Onișciuc Alexandr, în care se dădeau indicații și în dosarul lui Zaharov Anton, cel care era judecat într-un alt dosar, trimis în judecată separat. „Ținând cont de faptul că dosarul „Borman” este unul complex și cu mulți participanți, iar pentru acumularea probatoriului au lucrat atât procurorii PCCOCS cât și polițiști și procurori din alte țări, inclusiv din UE, se impune o implicare mai eficientă a instanței de judecată. Reieșind din cele expuse, se propune: numirea ședințelor de judecată în dosarul „Borman” în fiecare zi, pentru o durată de timp cât mai mare, iar în cazul absenței avocaților aleși de inculpați, examinarea dosarului cu avocați din oficiu. Pronunțarea unei decizii prin care să fie admis apelul procurorului și dispusă condamnarea lui Zaharov Anton pe toate capetele de acuzare înaintate. Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana să prezinte pentru cercetare în ședința de judecată, la examinarea acestei cereri de revocare a măsurii preventive, a tuturor materialelor procedurilor de prelungire a măsurii preventive, începând cu luna octombrie 2017, mai cu seama, cu luna octombrie 2018, la care au fost anexate o parte din aceleași materiale ce denota aceeași învinuire, de altfel

este vorba de aceeași cauză penală și aceeași învinuire, chiar și dacă se fac manipulări, cauze care s-au aflat în procedura aceluiași organ de urmărire penală. Invocă că prin aceste materiale apărarea va reconfirma faptul ca este vorba de aceeași învinuire și materiale, indiferent de calificarea juridică ulterioară, indiferent de faptul, dacă au fost conexe cauze nr.2015790141 cu cauza penală nr.2019670060, oricum în virtutea alin.(2) și (3) art.42 Cod procedura penală, constituie indivizibilitate a cauzelor penale, deoarece este un caz în care se pretinde că mai multe infracțiuni au fost săvârșite prin aceeași faptă, fiind vorba de o infracțiune prelungită prevăzută la art.30 Cod penal, fiind expirat termenul maximum de detenție preventivă, prevăzută de art.25 din Constituție, de fapt un abuz fără precedent a părții acuzării, care trebuie să fie curmat efectiv de către instanțele de judecată, astfel fiind asigurat un control judiciar efectiv și nu unul iluzoriu și formal precum a fost până acum.

35. De asemenea, s-a solicitat asigurarea dreptului la apărare, în particular a drepturilor garantate de normele, deja citate și a obligației pozitive a statului, prin cercetarea în contradictoriu, în ședință de judecată, la examinarea acestei cereri de revocare a măsurii preventive, a tuturor materialelor solicitate în punctul precedent, care sunt indispensabile apărării în vederea demonstrării încă odată a faptului că două pretinse cauze penale, aceasta, și nr. 12-1-42721-25062018, aflată în gestiunea Judecătoriai Chișinău (sediul Centru), sunt indivizibile, ne fiind posibilă examinarea separată a lor, fiind falsificate și trucate, doar pentru a crea o aparență a două cauze diferite.
36. Subsidiar a menționat că au intervenit noi împrejurări și anume faptul că zilnic starea sănătății lui Pruteanu Oleg Gheorghii se agravează, precum și că pe perioada situației de urgență, nu este posibil să pleci în alte state, or, conform datelor cunoscute, cât hotarele României, atât și a Ucrainei, cu care Republica Moldova are hotare, sunt închise pentru cetățeni străini și nu admit intrare pe teritoriul său a persoanelor străine, așa cum este și Pruteanu Oleg Gheorghii, acesta obiectiv fiind în imposibilitatea plecării peste hotare, iar aceasta restrictive mai poate fi asigurată și prin faptul, că inculpatul nu are și este gata să predea și a adus pașaportul ce permite plecare peste hotare, astfel încât va fi posibil de a fi restrânsă posibilitatea plecării peste hotare prin depunerea și ridicarea pașaportului.
37. Totodată, a menționat că pe perioada situației de urgență, însăși țara este izolată fiind răspândit virusul, ceea ce de la sine constituie un factor obiectiv de minimalizare a riscurilor plecării peste hotare, a riscurilor eschivării de la urmărirea penală și judecarea cauzelor sale, cu atât mai mult că examinarea acestor dosare, din cauze obiective, nu ar putea fi asigurată în viitorul apropiat, doar dacă nu sunt cauze legate de acțiuni violente. Pe de altă parte, important și absolut obiectiv, că pe perioada situației de urgență, însăși situația de urgență exclude orice manifestări publice, inclusiv pretinsul risc inventat de asigurare a securității și ordinii publice, care în mod evident că nu vor fi tulburate și nu pot fi tulburate în perioada stării de urgență.
38. Susține că ONU cere eliberarea imediată a deținuților din întreaga lume pentru a evita „focarul” produs de COVID-19, or conform datelor accesibile întregului public, înaltul Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, Michelle BACHELET, a cerut guvernelor să ia măsuri urgente pentru a proteja sănătatea și siguranța deținuților, precum și a altor centre închise, ca parte a eforturilor de a

evita pandemia de coronavirus, iar fostul președinte din Chile a menționat că pandemia COVID-19 este prezentă în acest moment în închisori, centre de detenție preventivă și centre de detenție pentru imigrare, precum și în centre de îngrijire rezidențială și spitale psihiatrice, în multe țări, centrele de detenție sunt supraaglomerate. Oamenii sunt deseori reținuți în condiții de igienă precară și serviciile de sănătate sunt insuficiente sau chiar inexistente, îndepărtarea fizică și izolarea sunt practic imposibile în astfel de condiții, a adăugat aceasta.

39. Michelle BACHELET a confirmat că este conștientă de perioada de criză mondială pe care o traversăm și că toate guvernele sunt afectate și trăiesc situații sociale în care este dificil să se ia cele mai urgente decizii. Cu toate acestea, reprezentanta ONU a îndemnat autoritățile să nu-i uite pe cei aflați în închisoare sau pe cei aflați în centrele închise de sănătate mintală, în casele de bătrâni sau în orfelinat, întrucât neglijarea acestora ar putea avea consecințe catastrofale asupra tuturor.
40. Este vital ca guvernele să țină seama de situația deținuților în planul lor de acțiune pentru criză, pentru a-i proteja pe aceștia, precum și personalul instituțiilor, vizitatorii și, bineînțeles, societatea în general în fața focarului de coronavirus și a numărului tot mai mare de decese semnalate deja în închisori și în alte centre din tot mai multe țări, autoritățile trebuie să acționeze acum pentru a preveni pierderea de vieți în rândul deținuților și a personalului,, a spus BACHELET.
41. În calitate de reprezentantă a Națiunilor Unite, înaltul Comisar a cerut guvernelor și autorităților competente să lucreze rapid pentru a reduce numărul deținuților, menționând că mai multe țări au luat deja măsuri în acest sens: „Consideră că autoritățile ar trebui să găsească modalități de eliberare a persoanelor încarcerate, în special vulnerabile la COVID-19, inclusiv deținuți vârstnici și bolnavi, precum și deținuții cu risc scăzut. De asemenea, aceste măsuri trebuie să răspundă în continuare nevoilor specifice de sănătate ale deținuților, în special ale femeilor gravide, precum și ale persoanelor cu dizabilități și ale deținuților minori. Astăzi, mai mult ca oricând, guvernele ar trebui să elibereze orice persoană reținută fără o bază legală suficientă, inclusiv prizonierii politici și deținuți care au exprimat opinii critice sau disidente ”, a adăugat oficialul ONU.
42. Recent în octombrie 2019, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat hotărârea în cauza Moscalciuc v. Republica Moldova, în care analogic ca și în speța, reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza art. 5 § 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocând că instanțele naționale nu au motivat relevant și suficient deciziile lor cu privire la aplicarea și prelungirea arestului preventiv în privința sa. Curtea a constatat că arestul reclamantului a fost prelungit în mod repetat, pentru o perioadă mai mare de doi ani, de fiecare dată fiind invocate aceleași temeuri. Motivele se limitau la parafrizarea prevederilor din Codul de procedură penală cu privire la arest, fără a explica modul în care au fost acestea aplicate concret în privința reclamantului.
43. În opinia Curții, determinant este faptul că deținerea reclamantului în arest preventiv pentru mai mult de doi ani a fost contrară articolului 25 alin. (4) din Constituție, cu depășirea termenului de 12 luni (Savca v. Republica Moldova). Prin urmare, niciun motiv pentru prelungirea detenției reclamantului nu ar putea fi considerat relevant și suficient. În consecință, Curtea a hotărât că a avut loc o încălcare a Articolului 5 § 3 din Convenție.

44. Într-un alt aspect a invocat faptul încălcării dreptului la apărare, prin lăsarea îndelungată în nelucrare a cauzei fără efectuarea actelor procedurale la faza urmăririi penale, cel puțin din octombrie 2018, când cauza a venit în adresa Procuraturii Generale a Republicii Moldova de la Departamentul de Anchetă al Ministerului Afacerilor Interne al Federației Ruse și până la 01 februarie 2019, când prin Ordonanța Procurorului General al Republicii Moldova din (f.d.1-3 vol.I) a fost preluată urmărirea penală de către autoritățile naționale, și ulterior până-n septembrie 2019, apoi chiar până la trimiterea în grabă în ianuarie 2020, a cauzei penale fără a asigura drepturile părții apărării, fapte abuzive deja constatate prin încheierea instanței de fond din data de 10 martie 2020.
45. Invocă că până la expedierea cauzei în instanța de judecată, părții apărării nu i-a fost acordat un termen rezonabil pentru a face cunoștință cu toate materialele cauzei penale, menționând că instanța de judecată a pus în sarcina procurorilor, membri ai grupului, de a asigura prezentarea materialelor cauzei penale.
46. În aceste circumstanțe după expirarea termenului de carantină, procurorul urmează să lichideze aceste omisiuni abuzive ale sale, care apriori încălcă termenul rezonabil și face imposibilă examinarea și soluționarea cauzei, de altfel deja a fost identificat un temei pentru încetarea procesului penal, care este provocat de încălcarea gravă de către procuror a procedurii de sesizare a instanței, ceea ce provoacă nulitatea rechizitoriului și a tuturor actelor ulterioare, pentru că pe de o parte, conform art.291 din Cod de procedură penală, procurorul dispune (prin ordonanță-n.m.) una din următoarele soluții, inclusiv (prin ordonanță-n.m.) trebuia să dispună a întocmi rechizitoriul prin care dispune trimiterea cauzei în judecată, or în virtutea prevederilor alin.(1) art.255 din Codul de procedură penală, în desfășurarea procesului penal, organul de urmărire penală, prin ordonanță, dispune asupra acțiunilor sau măsurilor procesuale.
47. Susține că încălcarea procedurii de sesizare a instanței, care atrage nulitatea tuturor actelor procedurale, care ar putea fi realizate în continuare, fiind pasibile doar cu încălcarea dreptului la apărare, care nu mai poate fi recuperat. Invocă că în speță se atestă că instanța de judecată a fost sesizată contrar prevederilor legale imperative stabilite la art.293-297 din Cod de procedură penală, fără a asigura, anume la etapa de finisare a urmăririi penale, a dreptului de a lua cunoștință prealabilă de materialele acesteia, inclusive de a reproduce pretinsele înregistrări, dreptul de a invoca nulitatea actelor procedurale și dreptul de a întocmi referință la rechizitoriu etc, care putea fi realizată doar la etapa finisării urmăririi penale, drepturi care ulterior nu mai sunt pasibile de a fi realizate și reparate, deoarece legislația națională nu mai prevede instituția restituirii cauzei la „reanchetare”, la faza urmărire penală, aceasta fiind firesc, pentru că în jurisprudența sa, CtEDO a reținut constant că sarcina judecătorului este de a veghea elementele susceptibile să influențeze soluționarea pe fond a litigiului, să facă obiectul unei dezbateri în contradictoriu între părți (CEDO, Ruiz-Mateos contra Spaniei, hotărârea din 23 iunie 1993, seria A nr.262).
48. În ce privește pretinsa temere a procurorului, precum că Pruteanu Oleg Gheorghii ar putea să influențeze careva martor, invocă că această pretinsă alegație nu poate fi veșnică, peste 30 luni de detenție continuă, în condițiile în care statul în persoana organelor represive are posibilități majore să evite o eventuală influență, de altfel în speță chiar și dacă nu exista nici un temei pentru a influența pe cineva,

partea acuzării deja a manipulat probatoriul prin inventarea unor pretinse modalități de audiere în condițiile art.110 Cod de procedură penală, a prețișilor complici, care pentru a se apăra însăși, la indicația persoanelor interesate, ab inițio sunt interesați să facă declarații vădit false contra lui PRUTEANU Oleg, cel puțin pentru a evita propria răspundere penală.

49. Invocă că prețișii martori „colaborează” cu organele statale interesate, PCCOCS și INI a IGP a MAI, care utilizează subterfugii pentru a extrage informații pe care nu au putut să le obțină în cadrul legal și de fapt, audierea prețișilor martori, și la faza urmărire penală a avut loc fără a acorda ostilitatea efectivă și nici formală părții apărării de a pune întrebări acestora, și doar în cauza penală nr. 12-1-42721- 25062018 (la urmărirea penala nr.2018670154) aflata în procedura Judecătorei Chișinău (sediul Centru), așa că este enigmatică și legalitatea cum aceste pretinse declarații au fost transpuse în aceasta cauza penală, de altfel chiar este și imposibil a influență prețișii martori în condițiile în care identitatea lor nu este cunoscuta părții apărării.
50. Susține că anterior partea apărării a invocat, însă nu a primit nici un răspuns vis-a-vis de argumentele sale, trecând în evidență că așa zisa prelungire înafara termenului constituțional a măsurii preventive sub formă de arest, nu are nici un suport faptic și legal și se reduce la parafrizarea textelor din lege care descriu categoria de motive pentru care se poate dispune arestarea fără nici o expunere cum acestea sunt aplicabile spetei.
51. Astfel, reiterând cerințele anterioare, inclusive cu privire la constatarea situației de fapt și de drept, că ambele cauze penale nr. 1-20007370-12-1-20012020, și nr.12- 1-42721- 25062018, sunt indivizibile și de fapt și de drept, sunt și conexe într-o singura procedură, încă de către organele de drept din Federația Rusă și ulterior nu au fost disjuncte, ambele pretinse acuzații fiind părți componente ale unicii acuzații, expusă în ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit din data de 21 iunie 2017, emisa de către conducătorul echipei de investigare-anchetator principal pe cauze speciale a Departamentului de Investigații MAI Rusia colonel de justiție BOLOTOV A.I., care a fost pusă în sarcina inculpatului, Pruteanu Oleg Gheorghii, la data de 06 aprilie 2018, anume de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Bacalîm Lilian, ca o învinuire completă și unică, realizată într-o singură cauză penală nr.222871, care ulterior a fost transmisă din Federația Rusă, în privința lui Pruteanu Oleg Gheorghii și Onica Sergiu, fiind preluată ca și învinuire unica, prin ordonanța Procurorului General al Republicii Moldova, la 01 februarie 2019. De altfel, evidențiază că învinuirea din data de 21 iunie 2017, emisă de către organul de urmărire penală din Federația Rusa, nici până la trimiterea în Republica Moldova, și nici de la preluarea prin ordonanța Procurorului General al Republicii Moldova, la 01 februarie 2019, ca unul întreg a materialelor unei singure cauze penale, nr.222871, de către organele de drept din Republica Moldova, nu a fost divizată, nu a fost disjunctă, nu a fost separată, și este unica indivizibilă în ambele cauze penale, anume așa în întregime, rezultând că poate fi obiectul cercetării judecătorești, anume în întregime, ca un întreg și indivizibil, fiind evidentă suspendarea, de drept, în virtutea imperativelor de la alin.(4) art.45 din Cod de procedură penală, a procesului pentru perioada de până la soluționarea conflictului de competență,

- invocate și trimis spre soluționare instanței ierarhic superioară comună, care se face conform regulilor pentru prima instanță, cu citarea prealabilă a părților.
52. Evidențiază că cauza penală, aflată în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani) nr. 1- 20007370-12-1-20012020, se află toate materialele din cauza penală, nr.222871, venită încă în octombrie 2018 din Federația Rusă, pe când cauza penală, nr.12-1-42721-25062018, se află doar o parte din aceste materiale, în total peste 25 volume, rezultând ca acestea se repetă, și ar putea constitui obiectul examinării în doua proceduri diferite, ceea ce nu este posibil din punct de vedere al logicii, al bunului simț, al procesului echitabil și al legii.
53. Susține că nici un stat nu poate investiga pretinsele infracțiuni, care au fost comise pe teritoriul altei jurisdicții decât la cerința expresă a statului suveran, de a prelua urmărirea penală a persoanei concrete, în caz contrar se încalcă suveranitatea și jurisdicția statului unde sa comis pretinsa infracțiune, or este principial, ca dacă un stat, să zicem, Republica Moldova, vrea să preia urmărirea penală în privința unui sau mai multor cetățeni ai săi, care se pretinde ca ar fi comis infracțiuni înafara hotarelor sale, să zicem, în Federația Rusa, pentru ai trage la răspundere penală este important ca organele abilitate, mai întâi să se adreseze cu o cerere la statul, care are jurisdicție asupra locului infracțiunii, care ar permite a investiga cazul, apoi va trimite materialele respective, astfel incit sa nu se admită dubla urmărire, ca în speță, care a avut loc, cel puțin până la data de 01 februarie 2018, separat în Republica Moldova și în Federația Rusă, apoi continui, separate în doua proceduri, și în Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), nr. 1-20007370-12-1-20012020, și în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) nr. 12-1-42721-25062018, continuând încălcarea principiului, non bis en idem.
54. Menționează că pentru a cerceta infracțiuni transfrontaliere, fie ca se transmit materialele în statul în care se afla persoana trasa la răspundere, fie ca se creează echipe comune de investigații într-o singură cauza penală comună, sau se realizează preluarea urmării penale a infracțiunii, comisă peste teritoriul Republicii Moldova. In speță, invocă că deși din materialele cauzei rezulta ca investigații paralele se realizează în Spania, România, Ucraina și Federația Rusă, unde precum că ar fi fost comise pretinsele infracțiuni, totuși organele de drept din Republica Moldova s-au și autosesizat, fără a avea o cerința de preluare a urmării penale, astfel fiind afectata suveranitatea acestor state, totodată fiind stimulată dubla urmărire, expres interzisă prin art.5 din Legea nr.371 din 01.12.2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, conform căruia, se impune respectarea obligatorie a principiului necondamnării repetate pentru una și aceeași faptă, că asistența juridică internațională nu este admisibilă dacă în Republica Moldova sau în orice alt stat s-a desfășurat un proces penal pentru aceeași faptă. Pe de altă parte, organele de drept din Republica Moldova au „administrat” pretinsul probatoriu, mai cu seama datele precum ca obținute de către organele de drept ale altor state, peste hotarele Republicii Moldova cu încălcarea gravă a procedurii și a dispozițiilor generale privind asistența juridică internațională în materie penală.
55. Astfel, consideră că din materialele cauzei penale rezultă ca în cauza penală nr. 12-1-42721-25062018, procurorul ignorând aceste garanții legale, pur și simplu, a cerut sa i se transmită copiile actelor procedurale realizate în Federația Rusă mai înainte de către organele acestei țări, în cadrul cauzei penale, nr.222871, însă aceste pretinse acțiuni procedurale, au fost realizate, nu la cerința organului de urmărire

penala din Moldova, și astfel copiile actelor procedurale și preținsele informații din acestea se încearcă a fi „legalizate” chipurile ca și documente din cauza penală nr.222871, fără a trece procedura recunoașterii lor, cel puțin măcar procedura stabilită privind recunoașterea actelor judiciare, or, sa inventat o procedură ilegală, pe seama cărora se pretind a obține și prelua probe, care ulterior, au fost preluate deja relative legal în a doua cauza penală.

56. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2020, s-a admis integral demersul înaintat de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ștefirița Dumitru, privind prelungirea măsurii preventive „arestarea preventivă” pentru o perioadă de 30 de zile în privința inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.42, 47, 217¹ alin.(4) lit. b) și art.art.42, 47, 248 alin.(5) lit. b) din Codul penal, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea înaintată de către apărătorul inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, avocat Malic Gheorghe privind revocarea măsurii preventive „arestarea preventivă”, sau înlocuirea/aplicarea unei măsuri preventive neprivative de libertate, s-a prelungit cu 30 (treizeci) de zile măsura preventivă „arestarea preventivă” în privința inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, cu calcularea termenului din data de 27 aprilie 2020, ora 21:05, până la data de 27 mai 2020, ora 21:05, cu deținerea acestuia în Penitenciarul nr.13-Chisinau, în baza încheierii s-a eliberat mandat de prelungire a măsurii preventive „arestarea preventivă”, care s-a pus în executare imediat.
57. Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2020, recurs comun au declarat avocații Malic Gheorghe și Raievschi Ala în interesele inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, care au solicitat admiterea recursului, asigurarea dreptului la apărare, la general și în particular a drepturilor garantate de alin. (2) pct. 22) art. 66, alin. (1) pct. 4) și 10), alin. (2) pct. 3) art. 68 din Cod de procedură penală, de art. 53 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la avocatură, prin acordarea posibilității inculpatului și avocatului ales, de a lua cunoștința împreună și concomitent cu toate materialele cauzei penale, traduse în limba româna în care se petrece acest proces, în câte volume a venit în instanță, inclusiv toate materialele ”disjuncte”, care erau administrate în aceasta cauza pînă la trimiterea acesteia în instanța de judecata, inclusiv toate materialele, păstrate în alte instanțe, dar care ab initio, tot constituie materiale ale acestei cauze, referindu-se la examinarea și autorizarea, în aceasta cauza a măsurilor speciale de investigații și verificarea legalității lor, la aplicarea și prelungirea măsurilor preventive, deoarece procurorul a trimis cauza penală în instanță, pe de o parte, fără a menține aceste materiale, care sunt parte componenta a cauzei penale, pe de alta, a ingorat abuziv și nu a asigurat acest drept al apărării, astfel fiind încălcate grav garanțiile contra abuzului, inclusiv procesul echitabil, egalitatea armelor și dreptul la apărare; asigurarea dreptului la apărare, în particular, a drepturilor garantate de normele, deja citate și a obligației pozitive a statului, prin executarea de către instanță a alin. (4) art. 24 din Cod de procedură penală și acordarea ajutorului părții apărării pentru administrarea probelor indispensabile apărării în vederea demonstrării încă odată a faptului că doua preținse cauze penale, aceasta, și nr. 12-1-42721- 25062018, aflată în gestiunea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, sunt indivizibile, ne fiind pasibila examinarea separată a lor, acestea fiind falsificate și truate, doar pentru a crea o aparenta a doua cauze diferite, pentru a inventa posibilitatea ”ocolirii” art. 25 din

Constituie în a tine in arest îndelungat toate 4 persoane, 3-24 luni, iar Pruteanu Oleg este in arest preventiv 31 luni fără întrerupere pentru una si aceeași cauza falsificata, pentru ce se impune ca instanța să acorde ajutor si sa ceara, de la: Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale sa se prezinte toate materialele pretinsei cauze, în baza căreia, de la data de 01 octombrie 2018, la expirarea termenului constituțional, de 12 luni, fără a fi eliberat efectiv din arest, astronomic pînă la aceasta, tot procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Lilian Bacalîm, a emis o noua ordonanță de reținere a lui Pruteanu Oleg, fiindu-i incriminat, practic aceleași afirmații generale; Procuratura Generală să expedieze în adresa instanței, pentru examinare în prealabil, o copie certificată de pe pretinsa „notă informativă”, din 4 octombrie 2018, ridicată în cadrul percheziției în biroul fostului Președinte al Curții Supreme de justiție, Druță Ion, în care se face referire tot la dosarul gestionat de Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, în care se dădeau indicații abuzive, privind ”implicarea mai eficientă a instanței de judecată”, și în dosarul lui Zaharov Anton, referitor la care se cerea să ”pronunțarea unei decizii prin care să fie admis apelul procurorului și dispusă condamnarea lui Zaharov Anton pe toate capetele de acuzare înaintate; Judecătoria Chișinău, sediile Centru și Ciocana, să prezinte pentru examinare în prealabil toate materialele procedurilor de prelungire a măsurii preventive, începînd cu luna octombrie 2017, care conțin materiale ale aceiași cauze penale, care denota aceiași învinuire, de altfel este vorba de aceiași unica cauză penală, unicul proces penal și aceiași unica învinuire, chiar și dacă se fac manipulări, cauze care s-au aflat într-un singur proces penal realizat concomitent de aceiași organe de urmărire penala, prin aceste materiale apărarea va reconfirma faptul ca este vorba de aceiași învinuireș materiale, indiferent de calificarea juridică ulterioara, indiferent de faptul, dacă au fost conexe cauze nr. 2015790141 cu cauza penală, nr. 2019670060, oricum în virtutea alin. (2) si (3) art. 42 din Cod de procedură penală, constituie indivizibilitate a cauzelor penale, deoarece este un caz în care se pretinde că mai multe infracțiuni au fost săvârșite prin aceeași faptă, fiind vorba de o infracțiune prelungită, prevăzută la art. 30 din Codul penal, fiind expirat termenul maximum de detenție preventiva, prevăzut de art. 25 din Constituție, de fapt un abuz fără precedent a acuzării, care trebuie sa fie curmat efectiv de către instanțele de judecată, astfel fiind asigurat un control judiciar efectiv și nu unul ilizoriu și formal precum a fost pîna în prezent; Judecătoria Chișinău, sediile Centru și Ciocana, să prezinte pentru examinare în prealabil toate materialele procedurilor de autorizare și legalizare a tuturor masurilor speciale, a perchezițiilor și a altor măsuri asiguratorii și de constrîngere, realizate în cauza data, cel puțin, începînd cu 22 mai 2015, la care se face referire în pretinsele rapoarte ale ofițerilor de investigații, Andrei Balanescu și Roman Dragoi, de unde rezulta ca deja la acea data, în privința lui Pruteanu Oleg se realiza acesta proces penal, în privința lui deja erau întreprinse masuri speciale de investigații, din acel moment și a apărut acuzația penala unica, indivizibilă si complexa, important fiind ca fapt este constatat prin încheierea definitivă din data de 25 aprilie 2019 emisa de judecătorul Sandu Victor, care a admis cerere de abținere a dnei judecătoare Bărbos Ludmila, care la acel moment în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru examina cauza penală, nr. 2015790141 și a constatat că este vorba de aceiași cauza penală, or în consecință

toate aceste materiale menționate în acest punct, de fapt și de drept, sunt materialele unui singur proces penal, materialele unei singure cauze penale, și nu pot fi păstrate separat; asigurarea dreptului la apărare, în particular a drepturilor garantate de norme, deja citate și a obligației pozitive a statului, prin obligarea repetată a procurorului să îndeplinească constatările instanței de fond, expuse în încheierea din data de 10 martie 2020, că contrar prevederilor art. 16 alin. (4), art.52 alin.(1) pct.24), art.66 alin.(2) pct.22), art.85 alin.(2) și art.293 alin. (4) din Cod de procedură penală, procurorul a trimis cauza în judecată fără a asigura traducerea actelor procedurale parvenite de la autoritățile din Federația Rusă, și, respectiv, fără a asigura posibilitatea efectivă părții apărării de a lua cunoștință cu traducerea actelor procedurale parvenite de la autoritățile din Federația Rusă (care sunt întocmite în limba rusă), or de la data emiterii acestei încheieri, procurorul nici nu a tradus, dar nici nu a fost posibilitatea de a lua cunoștința cu materialele cauzei, casarea încheierii și a mandatului de arest din 24 aprilie 2020, emise de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani referitoare la prelungirea arestului peste 31 luni de detenție neîntreruptă, de altfel încheierea vizată doar reproduce anumite prevederi legale, conținând doar expresii cu caracter general și rejudicarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii apărării, la care instanța de fond s-a referit doar iluzoriu, cu respingerea integrală a demersului procurorului, ca fiind ilegal, formal, abuziv și neîntemeiat, cu dispunerea revocării măsurii preventive, expirate de drept.

58. Ulterior, în ședința instanței de recurs din data de 15 mai 2020, inculpatul Pruteanu Oleg Gheorghii și avocatul Malic Gheorghe în interesele inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii au înaintat o sesizare privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizare a Curții Constituționale în vederea controlului constituționalității art. 186 alin. (6) și art. 312 alin. (6) din Codul de procedură penală, prin prisma prevederilor art. art. 4, 23, 25 și 26 din Constituția Republicii Moldova.
59. În motivarea sesizării s-a indicat că în procedura judecătorei Chișinău, sediul Buiucani de la 20 ianuarie 2020, se află cauza penală, nr. 1-20007370-12-1-20012020 (nr. 2019670060 de la faza urmărire penală-n.m.) de învinuire a cet. Pruteanu Oleg Gheorghii în săvârșirea infracțiunilor prevăzute art. art.42, 47, 217¹ alin.(4) lit. b), d) și art.art.42, 47, 248 alin.(5) lit. b) din Codul penal.
60. Prin încheierea și mandatul de arest din 24 aprilie 2020, emise de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani a fost prelungit arestul lui Pruteanu Oleg, peste 31 luni de detenție neîntreruptă.
61. Încheierea vizată a fost contestată cu recurs, apărarea invocând printre altele, că aceasta doar reproduce anumite prevederi legale, conținând expresii cu caracter general, fără a se arăta cum acestea sunt aplicabile spetei, pe de alta parte, denotă că nu au fost soluționate efectiv cererile părții apărării, fără a răspunde la principalele abordări ale acesteia, cu idei preconceptionale și de prejudecată, ca procurorul ar fi avut șirul de probe, chipurile legal administrate, deși apărarea demonstrează inclusiv că este o singura acuzarea pe seama învinuirii formulate în cauză penală, nr. 222871, prin ordonanța de învinuit din 21 iunie 2017 și prezentată lui Pruteanu Oleg încă la 06.04.2018, anume de către Procuratura Republicii Moldova, inițial la sarcina organelor de drept din Federația Rusă, apoi repetat și pe dosarul preluat din Federația Rusă încă la 01 octombrie 2018, cu privire la care,

organele de drept din Federația Rusia și anume judecătoria raionului Tveri a judecătorie or. Moscova, deja a emis și executat un mandat de arest, din data de 20 iulie 2017, tăinuit de partea acuzării, referitor la care nu mai putea fi emis un alt mandat, or acela a fost executat și expirat de drept, ne fiind pasibil a fi prelungit.

62. Astfel pe rolul Curții de apel Chișinău se afla recursul avocaților, Gheorghe Malic și Ala Raievschi, în interesele lui Pruteanu Oleg, acesta ca și 3 recursuri anterioare, de când cauza este în instanța de judecată, spre examinare în fond, a fost "repartizat" completului de judecată condus de dna Președinte, Maria Negru, care fără o alternativă, ultimele 4 luni, examinează recursurile, în lipsa materialelor cauzei penale, circa 150 volume, care la data examinării demersului procurorului și emiterii încheierilor contestate, erau în posesia judecătorilor instanței de fond, care conform încheierilor contestate au examinat aceste materiale, toate 150 volume, însă contrar prevederilor alin. (4) art. 312 din Codul procedură penală, pentru a exercita controlul judiciar, instanței de recurs de fiecare dată, post factum, i se întocmește câte un mic volum, câteva materiale, doar o mică parte din materialele cauzei, doar xerocopiile necertificate ca corespund originalului, mai cu seama la examinarea primelor 2 recursuri, o parte din ele fiind imposibil de citit din cauza calității proaste a xerocopierii, grav fiind că astfel a rămas nesoluționată principala problema a procesului, instanței de recurs nu au fost prezentate toate materialele anexate la dosar de partea apărării și alte materialele din dosar, care sunt indispensabile apărării pentru a-și susține poziția de apărare în recurs, pentru a putea fi puse în discuție contradicțiile în cadrul examinării recursului, apărarea astfel fiind în genere privată de careva "arme", pe de alta, nu este clară proveniența și acestor xerocopii.

63. În aceasta privință autorii sesizării indică că la data examinării demersurilor procurorului și emiterii încheierilor contestate, inclusiv la data de 24 aprilie 2020, în posesia judecătorilor instanței de fond erau toate volumele cauzei, circa 150, și nu erau formate oarecare alte volume separate, astfel încât apărarea să se poată pronunța doar față de acestea, care ulterior au fost întocmite post factum și de fiecare dată, au fost trimise instanței de recurs, anume aceste noi volume, întocmite înafara ședințelor de judecată și fără a fi clară proveniența lor, cel puțin fiind evident că preținsele rechizitorii, anexate la aceste volume, nu sunt din doar, de altfel, cu privire la formarea de către cineva a acestor noi volume, nu au fost întocmite procese verbale și nu este de înțeles cine în genere și când a soluționat problema privind formarea acestor noi volume, cine a xerocopiat careva materiale, și dacă le-a xerocopiat anume din materialele cauzei, din care volume etc.?. Nu este clar după care criterii au fost "selectate" preținsele materiale și în ce mod au fost solicitate, constatate și luate în calcul interesele și drepturile apărării, inclusiv de a comunica care acte sunt indispensabile apărării pentru a-și susține poziția de apărare și examinare în recurs, precum și drepturile și garanțiile ce derivă din alin. (I) art. 7, alin. (2) art. 24, alin. (2) art. 28, alin. (1) pct. 31) art. 66, alin. (1) art. 67, alin. (1) pct. 16) art. 68, art. 346, art. 364 din Codul procedură penală, inclusiv nu s-a acordat dreptul și posibilitatea inculpatului de a lua cunoștința în prealabil, împreună și concomitent și nici separat cu toate și așa zisele materiale ale cauzei penale, implicit cu așa zisele "noi volume", astfel fiind încălcate grav mai multe garanții contra abuzului, inclusiv procesul echitabil, egalitatea armelor, dreptul la apărare, și dreptul părții apărării, cit avocatul, cu atât mai mult și inculpatul, de a

se expune în prealabil în ședința de judecată opinia referitor la toate chestiunile soluționate de către prima instanță, inclusiv privind crearea acestor ”noi volume”, cu privire la pretinsa disjungere sau desfacere a dosarului penal de baza etc.

64. Ca urmare, de fiecare dată, înainte de fiecare ședința de judecată, în fața instanței de recurs apărarea a invocat cereri separate, în care, dat fiind că în ședințele de judecată, la termenul stabilit pentru judecarea recursului, nu erau prezentate toate materialele cauzei penale, ce în viziunea părții acuzării și a primei instanțe, ar confirma legalitatea prelungirii duratei măsurii preventive, mai cu seama cele necesare apărării, a solicitat, ca instanța de recurs să aplice prevederile alin. (6) art. 312 din Codul procedură penală, care este o garanție legală contra abuzului și o sancțiune a nulității, și să dispună anularea măsurii preventive și eliberarea imediată din detenție a arestatului, or potrivit prevederilor alin. (4) art. 312 din Codul procedură penală, controlul judiciar se efectuează în limita materialelor ... examinate de către prima instanță, care conform pct.9 al încheierii contestate, a examinat/studiat toate materialele cauzei (circa 150 volume-n.m.).
65. Este grav că de fiecare dată instanța de recurs a procedat diferit, însă niciodată nu s-a pronunțat în prealabil față de aceste cereri ale părții apărării, în unele cazuri a lăsat fără nici o atenție aceste cereri, în altele a ales o modalitatea de ”respingere” a acestor cerei prin lăsare fără examinare și abuz de încredere, că chipurile instanța se v-a pronunța odată cu fondul cauzei, ceea ce. pe de o parte, privează partea apărării de posibilitatea de a pune în discuție materialele necesare, pe de alta, și mai grav este că contrar promisiunilor, toate aceste cereri nu au fost soluționate nici ulterior pentru că în realitate, nici într-o decizie anterioară nu a urmat o soluție asupra problemei vizate, tot așa cum și față de alte cerințe expres abordate de apărare, astfel consideram că datorită imperfecțiunii normei contestate, care nu conține suficiente garanții contra abuzului sau omisiunilor vădite, dreptul apărării ce deriva din aceasta norma, de a fi liberat necondiționat, precum și controlul judiciar ca atare, rămân a fi formale și iluzorii.
66. Totodată în recursurile înaintate apărarea a invocat că Constituția obligă înfăptuirea justiției fără întârziere, tot așa cum impune rolul organului de urmărire penală și cercetarea cauzei sub toate aspectele și în termen cel mai rezonabil și în acest sens, orice detenție care depășește termenul total de 12 luni aplicat pentru comiterea aceleiași fapte, indiferent de eventualele recalificări ulterioare ale infracțiunii, este contrară Constituției și, prin urmare, este ilegală”, fapt ce derivă și din punctele 18-23 ale Hotărârii Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 9 din 29 aprilie 2016, privind modul de executare a Hotărârii Curții Constituționale nr.3 din 23 februarie 2016, privind excepția de neconstituționalitate a alineatelor (3), (5), (8) și (9) ale articolului 186 din Codul de procedură penală (Sesizarea 35g/2016), inclusiv alineatului (6) art. 186 din Codul procedura penală, care nu se aplica univoc, or în pct. 23 al Hotărârii nr. 9 din 29 aprilie 2016, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a specificat imperativ că, prima teză a pct. 2 lit. c) din dispozitivul Hotărârii nr. 3 din 23 februarie 2016, nu trebuie interpretată ca fiind aplicabilă situațiilor în care măsura arestării preventive se aplică persoanei care a săvârșit o nouă faptă penală în timpul unei cauze penale pendinte sau dacă în timpul cauzei penale pendinte sunt descoperite alte fapte penale săvârșite de aceeași persoană, care nu erau cunoscute organului de urmărire penală, în timp ce în partea dispozitivă a aceleiași hotărâri a hotărât că ”Prima teză a punctului 2 litera

c) din dispozitivul Hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a alineatelor (3), (5), (8) și (9) ale articolului 186 din Codul de procedură nu este aplicabilă cauzelor penale care vizează altă faptă(e), dar fără a menționa că se refera doar la situația în care, noua acuzație ca și noua măsură arestării preventive se aplică persoanei în legătură cu o noua acuzație, care nu erau cunoscută organului de urmărire penală, în perioada arestului precedent, și se refera doar la situațiile în care, persoana deținută, poate fi arestată în temeiul unei noi acuzații, doar dacă a săvârșit o nouă faptă penală în timpul unei cauze penale pendinte sau dacă în timpul cauzei penale pendinte sunt descoperite alte fapte penale săvârșite de aceeași persoană, care însă nu erau cunoscute organului de urmărire penală, și respectiv nu au fost obiectul investigației paralele, pe întreaga sau o parte din perioada aflării persoanei în arest preventiv pentru acuzația primară, or odată ce în privința unei persoane, în perioada unei cauze penale pendinte, apare o noua acuzație penală, acestea, dacă sunt la aceeași fază procesuală, în mod automat devin indivizibile cu cauza penală primară, și în continuare investigațiile nu pot fi efectuate separat sau dacă se efectuează separat, oricum în virtutea principiului indivizibilității cauzelor penale, constituie o singură acuzație penală conexă și complexă, care se realizează într-un singur proces, statul contra persoanei.

67. Prin urmare, pentru a soluționa recursul și cererea înaintată, instanța de recurs urmează să aplice și să dea răspuns părții apărării referitor la critica normelor legale contestate, astfel a apărut necesitatea controlului prealabil a acestor norme procesuale sub aspectul corespunderii lor cu articolele 4, 23, 25 și 26 din Constituția Republicii Moldova.
68. Examinând materialele cauzei, în special a sesizării în speță, ținând cont de opinia participanților la proces, Colegiul Penal consideră necesar de a admite sesizarea privind ridicarea a excepției de neconstituționalitate înaintată de către inculpatul Pruteanu Oleg Gheorghii și avocatul Malic Gheorghe în interesele inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, din următoarele considerente.
69. Potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, toate chestiunile care apar în timpul judecării cauzei se soluționează prin încheiere a instanței de judecată. Încheierile privind măsurile preventive, de ocrotire și asigurătorii, recuzările, declinarea de competență, strămutarea cauzei, dispunerea expertizei, precum și încheierile interlocutorii, se adoptă sub formă de documente aparte și se semnează de judecător sau, după caz, de toți judecătorii din completul de judecată. Încheierile instanței asupra celorlalte chestiuni se includ în procesul-verbal al ședinței de judecată. Încheierile date pe parcursul judecării cauzei se pronunță public.
70. Succesiv, conform dispozițiilor art. 364 din Codul de procedură penală, președintele ședinței întreabă fiecare parte în proces dacă are careva cereri sau demersuri. Cererile sau demersurile formulate vor fi argumentate, iar dacă se solicită administrarea unor probe noi, se vor indica faptele și circumstanțele ce urmează a fi dovedite, mijloacele prin care pot fi administrate aceste probe, locul unde se află acestea, iar în privința martorilor, experților și specialiștilor se va indica identitatea și adresa lor în cazul în care partea nu poate asigura prezența lor în instanța de judecată. Cererile sau demersurile formulate se soluționează de către instanță după audierea opiniilor celorlalte părți asupra cerințelor înaintate. Părțile pot prezenta și cere administrarea probelor și în cursul cercetării judecătorești.

71. Totodată, Colegiul Penal indică că conform art.7 alin.(2) din Codul de procedură penală, dacă există neconcordanțe între prevederile tratatelor internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și prevederile prezentului cod, prioritate au reglementările internaționale.
72. Pct. 83 din Hotărârea Curții Constituționale din 09.02.2016, prevede că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale.
73. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82, care la rândul său prevede că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții și anume, dacă obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.
74. Pct. 107 din Hotărârea Curții Constituționale din 09.02.2016, prevede că în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g), sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale, de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza. O astfel de interpretare asigură principiul constituțional al independenței tuturor judecătorilor și soluționarea cauzelor și supremația Constituției în procesul de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale.
75. În continuare, instanța de recurs, ținând cont de prevederile legale sus enunțate, menționează că până în prezent o hotărâre a Curții Constituționale privind examinarea constituționalității prevederilor art. 186 alin. (6) și art. 312 alin. (6) din Codul de procedură penală, prin prisma prevederilor art. art. 4, 23, 25 și 26 din Constituția Republicii Moldova, nu există, normele intabulate la art. 186 alin. (6) și art. 312 alin. (6) din Codul de procedură penală, prin prisma prevederilor art. art. 4, 23, 25 și 26 din Constituția Republicii Moldova, vizează solicitările din cererea de recurs declarată împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2020, prin care s-a admis integral demersul înaintat de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ștefırța Dumitru, privind prelungirea măsurii preventive „arestarea preventivă” pentru o perioadă de 30 de zile în privința inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.42, 47, 217¹ alin.(4) lit. b) și art.art.42, 47, 248 alin.(5) lit. b) din Codul penal, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea înaintată de către apărătorul inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, avocat Malic Gheorghe privind revocarea măsurii preventive „arestarea preventivă”, sau înlocuirea/aplicarea unei măsuri preventive neprivative de libertate, s-a prelungit cu 30 (treizeci) de zile măsura preventivă „arestarea preventivă” în privința inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, cu calcularea termenului din data de 27 aprilie 2020, ora 21:05, până la data de 27 mai 2020, ora 21:05, cu deținerea acestuia în Penitenciarul nr.13-Chisinau, în baza încheierii s-a eliberat mandat de

prelungire a măsurii preventive „arestarea preventivă”, care s-a pus în executare imediat, verificarea temeiniciei acestei constituind obiectul de studiu al instanței de recurs, totodată, prezenta sesizare a fost înaintată de către inculpatul Pruteanu Oleg Gheorghii și avocatul Malic Gheorghe în interesele inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, care în speță dețin calitatea procesuală, de recurent, fiind participanți al procesului, motivele au fost întemeiate pe prevederile art. art. 4, 23, 25 și 26 din Constituția Republicii Moldova, obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, este o normă a unui act legislativ, respectiv, circumstanțele în speță denotă întrunirea cerinței pct. 3 al paragrafului 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, prin urmare sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și verificarea constituționalității art. 186 alin. (6) și art. 312 alin. (6) din Codul de procedură penală, urmează a fi admisă.

76. Colegiul în speță nu v-a dispune suspendarea examinării cauzei, or inculpatul se află în stare de arest preventiv pe prezenta cauză de aproximativ 7 luni, circumstanțe ce condiționează oferirea posibilității instanței de a judeca cauza în termeni rezonabili.

77. În conformitate cu art. art. 7, 342, 364 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

DISPUNE :

Admite sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate înaintată de către inculpatul Pruteanu Oleg Gheorghii și avocatul Malic Gheorghe în interesele inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, privind verificarea constituționalității prevederilor art. 186 alin. (6) și art. 312 alin. (6) din Codul de procedură penală, prin prisma prevederilor art. art. 4, 23, 25 și 26 din Constituția Republicii Moldova.

Expediază în adresa Curții Constituționale a Republicii Moldova, sesizarea de ridicare a excepției de neconstituționalitate înaintată de către inculpatul Pruteanu Oleg Gheorghii și avocatul Malic Gheorghe în interesele inculpatului Pruteanu Oleg Gheorghii, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

Încheierea nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte de ședință, judecătorul:

Judecătorii:

Negru Maria

Lîsîi Ghenadie

Bulhac Ion

